ویژه‌نامه بیست و یکمین سالگرد انتشار روزنامه

روزنامه صبح ایران

دنیای اقتصاد

سه‌شنبه
۵ دی ماه ۱۴۰۲
۱۲ جمادی‌الثانی ۱۴۴۵
۲۶ دسامبر ۲۰۲۳
سال ۲۲ . شماره ۵۹۰۸

DONYA-E-EQTESAD.COM
threads @deghtesad
Linkedin @donya-e-eqtesad
Twitter @deghtesad
instagram @deghtesad
Telegram @den_ir

تقدیر از اقتصاددان برتر کشور

در مراسم ۲۱ سالگی روزنامه «دنیای اقتصاد»، از چهره برجسته علمی، مولف و پیشرو در اقتصاد ایران تجلیل شد. دکتر موسی غنی نژاد از چند بعد بر دانش اقتصادی کشور اثر گذاشته است. یک بعد، تالیف و ترجمه کتاب‌های شاخص در تبیین علم اقتصاد بوده است. بعد دیگر حضور پررنگ او در رسانه‌های اختصاصی و عمومی کشور در آسیب‌شناسی مشکلات کشور و توصیه‌های سیاستگذاری بوده است.

۲۸

راز ماندگاری و ماموریت ملی گروه رسانه‌ای «دنیای اقتصاد» در جشن سالگرد انتشار روزنامه تشریح شد

۲۱ سال با «دنیای اقتصاد»

۵۵ نقطه نظر درباره «دنیای اقتصاد»

جمعی از اقتصاددانان، صاحب‌نظران سیاسی و اجتماعی، اهل علم و فرهنگ، کارشناسان و روزنامه‌نگاران، به مناسبت بیست‌ویکمین سالگرد انتشار روزنامه «دنیای اقتصاد» و شکل گیری گروه رسانه‌ای «دنیای اقتصاد»، دست به قلم شدند تا با نقد و بررسی مسیری که طی این ۲۱ سال سپری کردیم، راه پیش‌روی «دنیای اقتصاد» را از نگاه خود برایمان توصیف کنند.

علی محمدی / صبا طاهریان / دنیای اقتصاد

در دنیای اقتصاد ماحرف حساب می‌زنیم

پایبندی به «اقتصاد آزاد»

بیانیه ماموریت گروه رسانه‌ای «دنیای اقتصاد»

ماموریت اصلی گروه رسانه‌ای «دنیای اقتصاد» آگاهی‌بخشی، بسط دانش اقتصادی و ترویج کاربست آن در سیاستگذاری با هدف افزایش رفاه همگانی است. پایبندی به «اقتصاد آزاد» اصل بنیادین «دنیای اقتصاد» است. هدف ما ارائه مفیدترین و دقیق‌ترین بسته‌های خبری-تحلیلی درباره رویدادهای مهم ایران و جهان در سریع‌ترین زمان ممکن است.

تمرکز تحلیل‌ها بر مباحث اقتصادی و مالی است؛ در عین حال اخبار مهم حوزه‌های سیاسی، اجتماعی، فرهنگی، ورزشی و فناوری را نیز منعکس می‌کنیم و عمدتا از نگاه اقتصادی مورد تجزیه و تحلیل قرار می‌دهیم.

ما محصولات خود را در قالب روزنامه، هفته‌نامه، رسانه صوتی-تصویری، فضای مجازی، همایش، آموزش، کتاب، ویژه‌نامه و گزارش‌های تخصصی و محصولات جانبی عرضه می‌کنیم.

ما تلاش می‌کنیم از بهترین کارشناسان و گروه‌های تخصصی و خلاقانه‌ترین روش‌های ممکن با رعایت اصول حرفه‌ای و اخلاقی بهره‌مند شویم.

گروه رسانه‌ای «دنیای اقتصاد» به‌عنوان مرجع اصلی و معتبر اطلاع‌رسانی و تحلیل مباحث اقتصاد ایران، خود را متعهد می‌داند که روندهای اقتصادی را به شکلی کاربردی ارائه کند تا این امکان برای مخاطبان فراهم شود که علاوه بر درک بهتر تحولات اقتصادی، در مورد چشم‌انداز بازارها دید وسیع‌تری یابند و قدرت پیش‌بینی‌شان افزایش یابد.

ما صحت و درستی را سرلوحه برنامه‌های خود قرار داده‌ایم و تلاش می‌کنیم همه واقعیت را به مخاطبان خود ارائه کنیم.

پایبندی به اصول در همه فصول

دکتر علیرضا بختیاری

مدیر مسوول دنیای اقتصاد

فضیلت بزرگ «دنیای اقتصاد»

دکتر موسی غنی‌نژاد

اقتصاددان

به مناسبت ۲۱ سالگی دنیای اقتصاد

دکتر مسعود نیلی

اقتصاددان

ماموریت فرهیختگان چیست؟

دکتر محمد طبیبیان

اقتصاددان

تلاش برای تحقق خیر عمومی

احمد دوست‌حسینی

صاحب‌نظر ارشد اقتصاد

گوش شنوایی نیست!

دکتر محمدمهدی بهکیش

اقتصاددان

راز دوام دنیای اقتصاد

دکتر حسین عبده‌تبریزی

اقتصاددان

آرزوی آزادی و آبادانی

دکتر پویا جبل‌عاملی

سردبیر روزنامه دنیای اقتصاد

چرا «دنیای اقتصاد»؟

فرید قدیری

معاون سردبیر روزنامه دنیای اقتصاد

مامور به وظیفه، نه مامور به نتیجه

دکتر علی فرحبخش

مدیر واحد مطالعات دنیای اقتصاد

به امید ارتقای جایگاه بخش خصوصی

دکتر محمدجواد ظریف

وزیر خارجه سابق کشور

دنیای اقتصاد؛ دنیای ترویج آگاهی

دکتر علینقی مشایخی

استاد علم مدیریت

پیش به سوی دستاوردهای بزرگ‌تر

دکتر ولی‌الله سیف

اقتصاددان

چهار عامل بنیادین دنیای اقتصاد

دکتر ابراهیم متقی

استاد دانشگاه تهران

علم گرایی به جای ایدئولوژی

دکتر حسین جوشقانی

استاد اقتصاد دانشگاه خاتم

راه دنیای اقتصاد

دکتر حمید قنبری

اقتصاددان

چند پیشنهاد برای ساختن آینده بهتر

دکتر پدرام سلطانی

نایب رئیس اسبق اتاق بازرگانی ایران

دو معیار عملکرد حرفه‌ای دنیای اقتصاد

دکتر رحمن قهرمان‌پور

پژوهشگر ارشد مسائل بین‌الملل

دانشکده «دنیای اقتصاد»

محسن خلیلی

پیشکسوت صنعت

حرکت در مسیر حرفه‌ای شدن

دکتر تیمور رحمانی

عضو هیات علمی دانشکده اقتصاد دانشگاه تهران

دو رکن موفقیت دنیای اقتصاد

دکتر داود سوری

اقتصاددان

احیاگر گفتمان اقتصاد

دکتر احمد عزیزی

معاون اسبق بانک مرکزی

مزیت مهم دنیای اقتصاد

دکتر علی سرزعیم

اقتصاددان

به بهانه ماندگاری نهاد رسانه‌ای «اقتصادتابان»

محمد عطریان‌فر

روزنامه‌نگار

روزنامه بورژوازی

محمد قوچانی

مدیر مجله آگاهی نو

چند ایده برای دنیای اقتصاد

دکتر سمیه مردانه

اقتصاددان

تحلیل‌های درست و موثر

دکتر پیروز حناجی

شهردار سابق تهران

ادعای کیمیاگری

نیلوفر قدیری

روزنامه‌نگار

روزنامه صبح ایران دنیای اقتصاد
مرکز راه‌حل‌های رسانه‌ای (رهباب)
۵۲۱۸۹۶۶۰
vijenameh@den.ir

ماموریت فرهیختگان چیست؟

محمد طبیبیان، اقتصاددان برجسته ایرانی در یک پیام ویدئویی ضمن تبریک بیست‌ویکمین سالگرد دنیای اقتصاد، فرهیختگان را یلی میان نظریه و کاربرد توصیف کرد و از نقش کلیدی آنها در صحنه‌های سیاسی، اقتصادی و اجتماعی سخن گفت. او همچنین مهم‌ترین رسالت آنها را مقاومت در برابر رفتارهای غیرعلمی عنوان کرد.

بخش نخست همایش یکشنبه شب با یک پیام ویدئویی آغاز شد. دکتر سید محمد طبیبیان در بیست‌ویکمین سالگرد «دنیای اقتصاد» ضمن تبریک این رویداد فرخنده در زمینه رسالت فرهیختگان و ضرورت عقل گرایی سخن گفت. طبیبیان در ابتدا ضمن تقدیر از علیرضا بختیاری، مدیر مسوول «دنیای اقتصاد»، فعالیت این رسانه را مسوولانه، حرفه‌ای، بی‌غرضانه و در راستای اشاعه فرهنگ اقتصادی خواند که به عقیده این استاد برجسته، چنین فعالیتی در تاریخ کشور بی‌سابقه بوده است. طبیبیان سخنان خود را با ارائه یک تعریف از مفهوم فرهیختگی ادامه داد و گفت: «به‌طور معمول یک فرهیخته فردی است با تحصیلات عالی که از دانش و اندیشه خود در راستای علم‌آموزی، آموزش تفکر انتقادی و همچنین اشاعه ایده‌هایی که برای پیشرفت جامعه لازم است، استفاده می‌کند. ا و فرهیختگان را یلی میان نظریه و کاربرد توصیف کرد و از نقش کلیدی آنها در صحنه‌های سیاسی، اقتصادی و اجتماعی سخن گفت. طبیبیان رسالت فرهیختگان را به شرح بیشتری توضیح داد. این مدافع بازار آزاد در ابتدا یک مفهوم لاتین به نام soul searching را تشریح کرد و گفت: «من هرچه در ادبیات فارسی جست‌وجو کردم، معادلی برای این واژه پیدا نکردم. اما می‌توان آن را یک کنکاش بی‌رحمانه در محتوای ذهن خود تعریف کرد. یک کنکاش مضطربانه و بی‌رحمانه در محتوای فکر خود با هدف ریشه‌یابی علت رفتارهایی که منجر به نتیجه حال حاضر شده است که متاسفانه اکثر ما از انجام این عمل پرهیز می‌کنیم.» طبیبیان در ادامه افزود: «در بسیاری از موارد مشاهده می‌شود که علت شرایط حال حاضر را به توطئه کشورهای خارجی ارتباط می‌دهند؛ اما این گونه

نیست. شرایط موجود مستقیما کار نسل من و یک نسل بزرگ‌تر از من است. این دو نسل در زمان انقلاب بزرگ‌ترین بخش فعال کشور را تشکیل می‌دادند و تمام کنش و واکنش‌ها کار همین دو نسل بوده است. در نتیجه هرچه حاصل شده نیز در راستای فعالیت همین دو نسل است. به همین سبب است که من معتقدم نسل ما باید soul searching را انجام دهد.» طبیبیان در ادامه به سیر تحول جامعه اشاره کرد و گفت: «فضا در حال تغییر است. برخی از هم‌نسل‌های من از دنیا رفته‌اند و باقی نیز در حال جایگزین شدن با جوان‌ها هستیم. اما باید دید رهاورد این جوان‌ها چیست. آنها به حرف ما گوش نمی‌دهند و در موارد‌ی حق هم دارند. اما به الگوهای این جوان‌ها نیز باید توجه کرد. عمده این الگوها سلبریتی‌هایی هستند که گرچه سرگرم کننده‌اند، اما برای درس‌آموزی و سرمشق گرفتن به هیچ عنوان کفاف نمی‌دهند؛ اگر چیزی که جوانان ما در حال جمع‌آوری هستند این گونه مواد باشد، خود این شرایط زمینه‌ساز مشکلات بزرگ‌تری در آینده خواهد بود. به همین دلیل است که کار نسل ما در جست‌وجوی داخل ذهن و اندیشه خود و بیرون کشیدن درس‌ها ضروری می‌شود.» او در ادامه نبود معادلی برای soul searching در ادبیات فارسی را به‌دلیل عدم توجه به این موضوع دانست و اشاره کرد که ما هیچ‌گاه به بررسی دقیق و موشکافانه شکست‌ها و مشکلات پیشین نپرداخته‌ایم. او همچنین درخصوص این مساله، مثال‌هایی از دوران صفویه، قاجار و پهلوی ارائه کرد که مضمون تمام آنها عدم بررسی شکست‌ها در این دوره‌های تاریخی بود. او ملت ایران را مانند فردی با کوله باری از تجربه خواند که از این تجربیات استفاده نمی‌کند؛ ولی به عقیده طبیبیان استفاده از این تجارب در جهان کنونی امری ضروری است. او در ادامه گفت: «اگر از من بپرسید مشکل کجاست باید بگویم که در سال‌های بعد از انقلاب رژیل پول ما به یک هفت‌هزارم تنزل پیدا کرده است و حیلی از سیاست‌های اشتباه انجام شده است. در این باره می‌گویند که تقصیر لیبرال‌هاست! اما من می‌گویم که این مسائل تقصیر نبود لیبرال‌هاست. همین مساله کاهش ارزش پول به دلیل تورم است. این در حالی است که در دنیای کنونی مساله تورم برطرف شده است و در این بین فردی پیدا می‌شود که علت تورم را کمبود نقدینگی می‌داند. این حرف ۱۸۰ درجه مخالف خط رورد‌گار است. پس ما در مسائل بنیادین مشکل داریم و این امری است که باید آن را تصحیح کنیم.» طبیبیان ادامه داد: «من از شما می‌پرسم اگر در اوایل انقلاب شخصی وجود داشت که تمام ویژگی‌های برتر رهبران تاریخی جهان را داشت و در مقابل او فردی مخالف با ایده‌های علمی، مسلح به شعارهای رادیکال و معتقد به ارائه خدمات رایگان به ملت قرار می‌گرفت، مردم ایران به چه کسی رای می‌دادند؟ من معتقدم رای مردم ما در دوم است. داستایوفسکی، رمان‌نویس مشهور روس در مطلبی می‌گوید ممکن است در جامعه‌ای شخصی یافت شود که مردم را به پرهیز از خرد‌وزی و حسابگری دعوت کند و مردم نیز از او تبعیت کنند. اما عواقب این رفتار مصیبت‌بار است. راه‌حل امروز ما نیز این است که به اشتباهات خود بازگردیم و راه‌حلی مخالف با عقل را برای آنها انتخاب نکنیم. در ادبیات ما در زمینه خرد بسیار صحبت شده اما تعریفی از آن ارائه نداده‌اند. امروز خرد همان کاربرد علم است. شما اگر بخواهید یک هواپیما طراحی کنید، باید از ابزار و اصول علم مهندسی مکانیک بهره ببرید وگرنه هواپیمای شما سرنگون می‌شود. علوم مختلف مانند اقتصاد و سیاست در حال حاضر عقل بشر است.

البته این علوم معیوبند. تمامی علوم معیوبند؛ اما روش علمی بر مبنای شک است پژوهش علمی نیز برمبنای ابطال است. اما این بهترین ابزاری است که داریم. دستاوردیشر در علوم مختلف مسمجم شده و برای مدیریت جامعه استفاده می‌شود.» او سخنان خود را با ارائه به رسالت فرهیختگان به پایان برد و گفت: «من یک خط فکری منطقی را زمان کات تا نیز برلین دنبال می‌کردم و نتیجه‌ام به آزادی مثبت و آزادی منفی نازمی گردید. درنمایه این خط فکری از آن است که هرکسی خلاف منطق عمل کرد، بتوان او را تنبیه کرد. البته منظور از تنبیه چوب و فلک نیست، منظور تنبیه ذهنی است، هرکس مخالف عقل سخن گفت باید او را دنبده گرفت. انکار کرد و از انتشار سخنانش جلوگیری کرد. امروز مشاهده می‌شود برخی افراد سخنانی به معنی می‌زنند و برای شوخی و تمسخر این سخنان در فضای مجازی دست به دست می‌شود. درصورتی که برای این سخنان حتی نباید ارزش تمسخر قائل شد. در نتیجه ما باید در برابر غیر علمی و غیرعقلایی بودن مقاومت کنیم و اجازه ندهیم روش‌هایی که در جوامع دیگر کاربرد دارد، در کشور نادیده گرفته شود. بنظمر من رسالت اصلی فرهیختگان همین مقاومت در برابر فشارهای غیر علمی است.»

> راه‌حل امروز ما نیز این است که به اشتباهات خود بازگردیم و راه‌حلی مخالف با عقل را برای آنها انتخاب نکنیم. در ادبیات ما در زمینه خرد بسیار صحبت شده اما تعریفی از آن ارائه نداده‌اند. امروز خرد همان کاربرد علم است

رمز دو دهه موفقیت

مسعود نیلی، اقتصاددان برجسته ایرانی با اشاره به جایگاه فعلی مجموعه رسانه‌ای دنیای اقتصاد، آن را مهر تاییدی بر موفقیت‌های این مجموعه عنوان کرد.

مسعود نیلی، استاد اقتصاد دانشگاه صنعتی شریف، در ابتدای سخنان خود با استناد به روزهای ابتدایی آغاز به کار دنیای اقتصاد و مقایسه آن با جایگاه فعلی این گروه رسانه‌ای، این نوع رأی را مهر تاییدی بر موفقیت‌های این مجموعه معرفی کرد. این استاد دانشگاه، تداوم فعالیت توام با رشد دنیای اقتصاد در شرایط فعلی رسانه‌ها در کشور و پشت سرگذاشتن تلاطم‌های مختلف را نشانه هنر مدیران این مجموعه دانست. نیلی با اشاره به جایگاه دنیای اقتصاد به عنوان یک مرجع، بر این نکته صحه گذاشت که امروزه عمده افراد جامعه برای تحلیل‌های اقتصادی خود به دنیای اقتصاد رجوع می‌کنند. این استاد دانشگاه رمز موفقیت دنیای اقتصاد، طی دو دهه فعالیت خود را توجه به اصالت حرفه‌ای دانست. او لازم دانست که در آینده روزنامه تصمیم بگیرد بیشتر از آنکه تصمیم‌گیرندگان را مخاطب خود قرار دهد، ارتباط با مردم و افراد عادی را تقویت کند؛ چراکه افزایش آگاهی جامعه می‌تواند اثر بخشی بیشتری داشته باشد. به گفته نیلی، نظرسنجی از مردم و توجه به اینکه مردم چگونه درباره مسائل اقتصادی فکر می‌کنند، می‌تواند نقطه شروع مناسبی برای این کار باشد. نیلی در بخش دوم سخنانش اعلام کرد که ماموریت دارد تا از یکی از اقتصاددانان تاثیرگذار ایرانی تقدیر به‌عمل آورد. این استاد دانشگاه در ادامه سخنانش از موسی غنی‌نژاد، اقتصاددان برجسته و شناخته شده ایرانی، به پاس سال‌ها کوشش در عرصه توسعه علم اقتصاد و دفاع از مبانی آن، تقدیر و تشکر به عمل آورد.

روسیه و چین به خاطر ما خودشان را به مخمصه نمی‌اندازند

محمدجواد ظریف، وزیر خارجه پیشین کشورمان یکی از سخنران مراسم بیست‌ویکمین سالگرد تاسیس مجموعه دنیای اقتصاد بود. ظریف در سخنرانی‌اش با تبریک به مدیر مسوول و کارکنان این رسانه گفت: «آگاهی، فهم، شناخت و درک در جهان امروز برای تصمیم‌گیری و برای راهبری جامعه به سمت درست یک ضرورت غیرقابل اجتناب است.» وی افزود: «نقش رسانه در ارائه این آگاهی، نقشی غیرقابل تصور و غیرقابل انکار است و این نقش برای قهرمدن ما ضروری است.»

ظریف با اشاره به اینکه خبرنگاران تلاش می‌کنند با انواع فشارها و ناملایمات، اخبار را در اختیار ما بگذارند اینا بتوانیم تصمیم درست بگیریم، یعنی حکومت‌ها بتوانند تصمیم درست بگیرند، ادامه داد: «شناخت نادرست از شرایط داخلی و خارجی، پایه همه تصمیم‌گیری‌های غلط است. رهبر هیچ کشوری نمی‌خواهد کشورش را به سمت ناملایمات هدایت کند. زمانی که دولت آمریکا بیا حمله به ایران می‌کند و آن کشور، ترلیارد‌ها دلار برای مردم آمریکا خسارت به بار آورد، حتما نمی‌خواست به مردم کشورش ضرر بزند، بلکه بر اثر یک ادراک غلط و فهم نادرست از شرایط بین‌المللی، اقداماتی را انجام داد که نتیجه آن خسارت به مردم بود.»

وزیر خارجه پیشین کشورمان با تاکید بر اینکه عدم شناخت واقعیات در صحنه بین‌المللی این خسارت ادراکی را رقم می‌زند، توضیح داد: «ما اگر بتوانیم با شناخت صحیح جوامع بین‌المللی مواجه شویم و دنیا را این گونه که هست، بشناسیم آن وقت بسیاری از تصمیم‌گیری‌هایمان متفاوت خواهد بود.»

به گفته این دیپلمات بابسابقه ایران، اگر رسانه‌های امروز را نگاه کنیم از آقای حسین شریعتمدار گرفته تا چپ‌ترین رسانه که کشور نسبت به حرکت روسیه در اجلاس مراکش ناراحت هستند و همه اظهار ناراحتی می‌کنند. ظریف با بیان اینکه اما چرا اصلا ما باید ناراحت باشیم، تاکید کرد: «ما یک ادراک غلط از نوع روابط جهانی و روابط خودمان با روسیه داریم؛ بر اساس این ادراک عمل کردیم و بر اساس همان ادراک از روسیه نیز توقع داریم، عمل کنند. در صورتی که اصولا روسیه بر اساس ادراک ما عمل نکرده است، از روز اول عمل نکرده، امروز عمل نمی‌کند و در آینده هم عمل نخواهد کرد.»

وزیر خارجه دولت روحانی تشریح کرد: «دنیا، دنیای مردانگی، جوانمردی و نامردی نیست و ما اگر همین ادراک اولیه را نسبت به دنیا پیدا کنیم، نه برای روسیه غش می‌کنیم و نه از روسیه منتفر می‌شویم. یعنی نه روسیه‌ستیز می‌شویم و نه روسیه‌پرست.»

وی افزود: «فقط نیاز است که ما همین یک ادراک را داشته باشیم که جهان از وضعیت دو قطبی که در آن آمریکا در برابر شوروی قرار گرفته بود و هر کدام از دو طرف آمادگی داشتند برای یارانشان هزینه بدهند تا بتوانند در رقابت ژئواستراتژیک با همدیگر مقابله کنند، عبور کرده است.»

ظریف در ادامه گفت: «دکتر جهانگیری گفتند که رئیس‌جمهور چین بعد از اینکه ۲۰۰ میلیارد دلار سرمایه از چین خارج شد، به سانفرانسیسکو می‌رود و به آقای بایدن می‌گوید ما اولویه را نسبت به دنیا پیدا کنیم، نه برای محاسباتمان غلط می‌شود و اشتباهات استراتژیک می‌کنیم که این اشتباهات استراتژیک جبران‌ناپذیر خواهد بود. وی همچنین گفت: «این جهان را باید بشناسیم؛ جهان، جهان متکثر و متنوعی شده و قدرت، ابعاد متنوعی پیدا کرده است. نمی‌توان در این جهان فقط با یک بُعد قدرت چه سیاسی باشد، چه نظامی و چه اقتصادی امور را پیش برد. تک‌ساحتی نمی‌توان با جهان کنونی برخورد کرد.»

ظریف با بیان این موضوع که قدرت اندیشه‌ها، قدرت تصورات، قدرت نگرش‌ها و قدرت بینش‌ها، همه و همه برای آینده جهان تصمیم‌ساز و تعیین کننده هستند، تاکید کرد: «اگر ما این قدرت‌ها را از دست بدهیم به هوای اینکه یک قدرت قدیمی را به‌دست آوریم، آن زمان است که در همه ابعاد قدرت ضرر خواهیم کرد. این واقعیات بدیهی را که در جامعه بین‌المللی اتفاق می‌افتد، نه ما شناختیم و نه سیاری از ما در دوره دکتر روحانی موسسات غیرمجاز داشتیم که در مقابل هر بانک خصوصی کوچکی عدد‌شان قاعدتا کمتر بود که به یک بحران بسیار بزرگ در سطح کشور تبدیل شد و با هزینه زیادی از جیب ملت موفق شدیم این بحران را کنترل کنیم.» معاون اول دولت‌های یازدهم و دوازدهم مساله بعدی را تناژری در منابع و مصارف صندوق‌های بازنشستگی عنوان کرد و گفت: «یکی از مهم‌ترین اقداماتی که در طول دهه‌ها و قرن گذشته برای مساله تامین اجتماعی مطرح بود، مساله صندوق‌های بازنشستگی است که به‌صورت مشارکتی بعضی درصدی بیمه‌پرداز، درصدی کارفرما و درصدی دولت پرداخت می‌کرد تا صندوق قادر باشد در آینده بعد از دوران کاری، وضعیت فرد را پوشش دهد.»

وی افزود: «ما ۱۸ صندوق بازنشستگی در ایران داریم که ۹۸ درصد بیمه‌شدگان تحت پوشش چهار صندوق شامل تامین اجتماعی، کشوری، لشکری و روستاییان هستند. صندوق روستاییان تازه تاسیس شده، اما سه صندوق دیگر که سهم اصلی پوشش عمده جمعیت را برعهده دارند، نزدیک به ۸۰ درصد

روزنامه صبح ایران دنیای اقتصاد
مرکز راه‌حل‌های رسانه‌ای (رهباب)
۵۲۱۸۹۶۶۰
vijenameh@den.ir

پایبندی به اصول در همه فصول

دکتر علیرضا بختیاری
مدیر مسوول

جایی که امروز ایستاده‌ایم حاصل تلاش همکاران بسیاری است، کسانی که با صرف فکر و عمر خود به تحکیم و توسعه دنیای اقتصاد کمک کردند و زمینه ارتقای روزنامه را به یک گروه رسانه‌ای

فراهم آوردند. کسانی که طی بیست‌ویک سال گذشته در کنار ما بودند، در میانه راه به ما پیوستند یا در میانه راه از ما جدا شدند. یقینا حضور و یاری آنان در تحکیم و توسعه سازمان رسانه‌ای دنیای اقتصاد ارزشمند، موثر و شایسته قدردانی است.

در این میان بیش و پیش از همه باید قدردان اساتید بزرگواری باشیم که در همه این سال‌ها، راهنما و هدایتگر صدیق مجموعه ما بودند و خطای هدف‌گذاری، برنامه‌ریزی و جهت‌گیری‌های ما را به حداقل رساندند. قدردان این همراهی و راهبری عالمانه اساتید، اعضای هیات‌امنا، پژوهشگران و صاحب‌نظران هستیم و نقش و اثر آنان را در بلوغ و بارزی مجموعه خود می‌رقیب می‌دانیم.

امروز پس از دو دهه تلاش و توسعه، دنیای اقتصاد در موقعیتی پارادوکسیکال قرار دارد:

احساسی امید‌بخش که به پختگی و تجربه‌ای قابل اعتماد رسیده است و در عین حال درک و دریافتی دغدغه‌آفرین که در آخرین سال‌های جوانی چگونه می‌توان ازعوارض کهنگی و کهنسالی مصون ماند.

با تامل بر این تصویر ژانوسی و با بهره‌مندی از تجربه بیست‌ویک سال گذشته و به‌ویژه با توجه به شتاب تحولات عظیم در عرصه رسانه که به نوبه خود متاثر از تلاوری‌های بی‌سابقه در سپهر مجازی است، تنها راه پیش روی ما، نوجویی، آینده نگری و تلاش پیگیر برای دستیابی به دانش و تکنولوژی روز برای کسب سهم مناسبی از صنعت جهانی رسانه است.

بدیهی است این آینده‌نگری و نوجویی، تنها بستری است برای ادامه ترویج مبانی و اصولی که طی سال‌ها هویت دنیای اقتصاد را شکل داده است. تاکید می‌کنم با هر میزان ازموفقیت در توسعه و نوسازی، سازمان رسانه‌ای دنیای اقتصاد از این اصول تخطی نخواهد کرد.

بر این اساس ما همچنان معتقدیم طلسم بازدارنده گشایش وپویایی اقتصاد ملی، نداشتن یک الگوی تجربه‌شده و شفاف، سرگردانی بین الگوهای مختلف اقتصادی و بالطبع عدم بهره‌مندی از فواید و پرداخت هزینه‌های این الگوهای متناقض است. ما همچنین برضرورت تمکین به الزامات اقتصاد آزاد برای ترقی و توسعه کشور و اعتلای جایگاه ایران در منطقه و جهان پای می‌فشاریم. ما همچنان بر ضرورت ایجاد سازوکارهای اقتصاد رقابتی که هم زمینه ارزش آفرینی وتوسعه کشور را فراهم می‌کند و هم آرزوی دیرپای رفاه و عدالت برای عموم را محقق می‌سازد، پای می‌فشاریم.

ما همچنان دلسوزانه و خیرخواهانه برضرورت بهبود فضای کسب‌وکار، پرهیز دولت‌ها از دخالت‌های بی‌رویه و بی‌ثمر، بلکه خسارت‌بار در همه حوزه‌های اقتصادی، رانت‌بری و رانت‌بخشی، تعریف و تنظیم و تحمیل مجوزها و مقررات دست و پاگیر فعالان اقتصادی به‌ویژه تولیدکنندگان پافشاری می‌کنیم و در یک کلام سیاستگذاران و تصمیم‌سازان و تصمیم‌گیران دولتی را از اصرار بر تحمیل اقتصاد دستوری زنهار می‌دهیم. ما همچنان نقش مفید و موثر دولت‌ها را محدود به سیاستگذاری و نظارت بر فعالیت‌های اقتصادی و البته مسوولیت‌پذیری و مشارکت در پروژه‌های زیربنایی کشور می‌دانیم.

ما کماکان معتقدیم خیرعمومی نه تنها در گرو بازسازی و توسعه مادی کشور است، بلکه بیش از آن مستلزم نوسازی اندیشه و گفتمان حکمرانی اقتصادی است. ما معتقدیم تنها در صورت تحقق چنین تحولی می‌توان به حل و رفع ابرچالش‌هایی نظیر تورم، کسری بودجه، فساد فراگیر، محیط زیست، اعم از بحران آب و آلودگی هوا، مصرف ناستوان و غیرقابل تداوم انرژی، صندوق‌های بازنشستگی، اشتغال، مسکن، صنایع و تولیدات زیان‌ده امیدوار بود.

ما معتقدیم این یک انتخاب نیست، بلکه در «دوران هوش مصنوعی» یک ضرورت گریزناپذیر است.

مجموعه این مبانی و تفکر مبتنی بر آن در همه سال‌های فعالیت دنیای اقتصاد و در کوران حوادث و امواج سیاسی و اجتماعی، استوار و خدشه‌ناپذیر باقی مانده و به جهت‌گیری‌ها و کنش‌های آن شکل داده است.

البته در همه این سال‌ها، با رفت و آمد دولت‌های صاحب گرایش‌ها و دیدگاه‌های مختلف، پافشاری بر این مبانی به‌ویژه تاکید بر حق تصدی‌گری و دخالت بی‌رویه دولت‌ها و هشدار نسبت به تکرار سیاست‌ها و رفتار خسارت‌بار گذشته، زمینه‌ساز بی‌مهری و در مواردی بغض دولت‌ها نسبت به مجموعه ما شده است. بی‌تعارف می‌توان گفت در دو دهه گذشته هر چهار دولت محترم، کم یا زیاد از این الگوی رفتاری تبعیت کرده‌اند. اما به‌رغم همه بی‌مهری‌ها و نیز با وجود مشکلات و موانعی که بر سر راه موسسات فرهنگی و اقتصادی کشور وجود دارد، مجموعه رسانه‌ای دنیای اقتصاد به‌عنوان یک موسسه بزرگ فرهنگی و نیز یک بنگاه اقتصادی، توانسته است از یک روزنامه نوپا درسال ۱۳۸۱ به سازمانی بزرگ و پویا با رسانه‌های متنوع و هدفمند برای سطوح مختلف مخاطبان با سلایق و ذائقه‌های گوناگون تبدیل شود.

> ما همچنان برضرورت تمکین به الزامات اقتصاد آزاد برای ترقی و توسعه کشور و اعتلای جایگاه ایران در منطقه و جهان پای می‌فشاریم. ما همچنان بر ضرورت ایجاد سازوکارهای اقتصاد رقابتی که زمینه ارزش‌آفرینی وتوسعه کشور را فراهم می‌کند تاکید داریم

امروز با لطف و عنایت خداوند، روزنامه دنیای اقتصاد به‌عنوان مرجع اصلی اخبار، گزارش‌ها و تحلیل‌های اقتصادی کشور، هفته‌نامه تجارت‌فردا با محتوای غنی، عرضه مباحث نظری، گزارش‌های عمیق و تضارب آرای اقتصاددانان ایرانی و همچنین معرفی چهره‌ها و آرا اقتصاددانان جهان، رسانه تصویری اکوایران با مشی و محتوای فراگیر و مخاطبان پرشمار و انتشارات دنیای اقتصاد با عرضه بیش از هزار عنوان کتاب، نیازهای بخش بزرگی از جامعه را تامین می‌کند. واحد همایش‌های دنیای اقتصاد با برگزاری همایش‌های داخلی و بین‌المللی، مرکز پژوهش‌های مالی و اقتصادی و نیز واحد آموزش دنیای اقتصاد هر کدام به‌صورت تخصصی به موضوعات مهم اقتصادی می‌پردازند. همچنین مرکز نوپای «کسب‌وکار دنیای اقتصاد»، با راه‌اندازی شتاب‌دهنده کسب‌وکارهای مبتنی بر فناوری‌های محتوایابه و تبلیغات و همچنین صندوق سرمایه‌گذاری خطرپذیر می‌کوشد نقشی جدی به‌عنوان تسهیل‌گر نوآوری و تعامل بین اکوسیستم اقتصاد کلاسیک و اقتصاد دیجیتال کشور ایفا کند.

امیدواریم در سال‌های پیش رو نیز بتوانیم با همت همکاران شایسته خود و همفکری و همراهی اساتید بزرگوار، هر چه بیشتر به فضای رسانه‌ای پیشرفته جهان امروز نزدیک‌تر شویم.

۶ابر چالش پیش روی ایران

اسحاق جهانگیری، معاون اول دولت حسن روحانی در مراسم بیست‌ویکمین سالگرد تاسیس مجموعه دنیای اقتصاد به‌عنوان اولین سخنران به ایراد سخنرانی پرداخت. جهانگیری در ابتدا با تبریک بیست‌ویکمین سالگرد تاسیس این مجموعه رسانه‌ای گفت: «در ایران این مورد که یک نهالی در یک مقطعی نشانده شود، بزرگ شود و به یک درخت تنومند تبدیل شود، بسیار اندک است؛ اما خوشبختانه دنیای اقتصاد از این ویژگی برخوردار است.» جهانگیری به بررسی برخی از عدم تعادل‌هایی که از نگاه اندیشمندان به‌عنوان ابرچالش‌های پیش‌روی ایران و نظام تبدیل شده پرداخت و ابتدا گفت که این مسائل به کرات بیان شده و اگر دوباره تکرار می‌شود، به‌دلیل اهمیت و جدیت بحث است.

وی افزود: «این عدم تعادل‌ها نتیجه سیر ۳۰-۴۰ ساله سیاستگذاری در ایران است و مختص دوره خاصی نیست؛ ولی به‌دلیل عدم تصمیم‌گیری به موقع تبدیل به مسائلی شده که امروز مانع هر کار اساسی در این کشور است.»

معاون اول رئیس‌جمهور در دولت حسن روحانی ادامه داد: «یکی از این مسائل مربوط به آب است. در ۳۰ سال گذشته میزان مصرف آب از حدود ۶۰ میلیارد متر مکعب به ۹۲ میلیارد متر مکعب رسیده است. آب تجدیدپذیر کشور چیزی حدود ۹۰ میلیارد متر مکعب است. طبق برخی از استانداردهای جهانی باید ۴۰ تا ۶۰ درصد این میزان مصرف شود؛ اما به جای ۶۰ میلیارد متر مکعب ما ۹۰ میلیارد متر مکعب آب مصرف می‌کنیم. این در حالی است که منابع آب به‌دلیل اطلیمی، افزایش دما و کمبود بارش روبه کاهش است و مصارف به‌دلیل جمعیت و سبک زندگی روبه‌افزایش است که به تعبیر برخی دوستان بسیار مهم است.»

جهانگیری در ادامه گفت: «مساله دیگر به محیط زیست مربوط می‌شود، آلودگی هوای کلان‌شهرها، ریزگرد‌ها، خشک‌شدن تالاب‌ها، بحرانی‌شدن شرایط دریاچه ارومیه و تبعاتی که مسائل زیست محیطی، فرسایش خاک و از بین رفتن جنگل‌ها در کشور داشته به یک دغدغه جدی تبدیل شده است.» وی تاکید کرد: «علاوه بر مسائل طبیعی، عدم تعادل‌هایی در مسائل مادی در بودجه کشور مشاهده می‌کنیم که روز به روز و سال به سال به هزینه‌ها اضافه شده و منابع درآمدی با محدودیت‌های جدی روبه‌رو شده است.»

به گفته جهانگیری، بعد از بودجه، تعارض با شرایط سختی را که در نظام بانکی کشور وجود دارد، شاهد هستیم. ناترازی نظام بانکی یکی از بحران‌هایی است که می‌تواند هر لحظه به یک مساله جدی برای ایران تبدیل شود. وی افزود: «ما در دوره دکتر روحانی موسسات غیرمجاز داشتیم که در مقابل هر بانک خصوصی کوچکی عدد‌شان قاعدتا کمتر بود که به یک بحران بسیار بزرگ در سطح کشور تبدیل شد و با هزینه زیادی از جیب ملت موفق شدیم این بحران را کنترل کنیم.» معاون اول دولت‌های یازدهم و دوازدهم مساله بعدی را تناژری در منابع و مصارف صندوق‌های بازنشستگی عنوان کرد و گفت: «یکی از مهم‌ترین اقداماتی که در طول دهه‌ها و قرن گذشته برای مساله تامین اجتماعی مطرح بود، مساله صندوق‌های بازنشستگی است که به‌صورت مشارکتی بعضی درصدی بیمه‌پرداز، درصدی کارفرما و درصدی دولت پرداخت می‌کرد تا صندوق قادر باشد در آینده بعد از دوران کاری، وضعیت فرد را پوشش دهد.»

وی افزود: «ما ۱۸ صندوق بازنشستگی در ایران داریم که ۹۸ درصد بیمه‌شدگان تحت پوشش چهار صندوق شامل تامین اجتماعی، کشوری، لشکری و روستاییان هستند. صندوق روستاییان تازه تاسیس شده، اما سه صندوق دیگر که سهم اصلی پوشش عمده جمعیت را برعهده دارند، نزدیک به ۸۰ درصد جمعیت کشور را تحت پوشش خود قرار می‌دهند.»

وی همچنین گفت: «در صندوق کشوری و لشکری شرایط بسیار بحرانی‌ای دارند و به عبارتی ورشکسته هستند. امروز بازنشسته شدن در سیستم دولتی معنای خود را از دست داده است؛ بازنشسته شدن به این معنا بود که یک نفر از حقوق بگیران دولت کم شود و از صندوق بازنشستگی حقوق بگیرد. الان کارمندان دولت که حقوق بگیر دولت هستند، چیزی حدود ۲ تا دو و نیم میلیون نفر را شامل می‌شوند. بازنشستگان صندوق کشوری و لشکری یعنی حدود ۲ میلیون نفر بیش از ۸۵ درصد حقوقشان توسط دولت پرداخت می‌شود.»

وی در ادامه توضیح داد: «به عبارت دیگر دولتی با بیش از ۴ میلیون نفر کارمند. حال تصور کنید صندوق تامین اجتماعی هم به این سمت برود که اینگونه رفته است. هرچند هنوز به کمک دولت نیاز پیدا نکرده است. صندوق تامین اجتماعی بیش از ۳ میلیون نفر بازنشسته را پوشش می‌دهد و ۱۳ میلیون نیز بیمه‌پرداز دارد. در سال ۱۴۰۲، دولت ۱۵۰۰ میلیارد تومان به صندوق‌های بازنشستگی کمک می‌کرد و سال ۱۴۰۲، ۲۲۰۰ هزار میلیارد تومان کمک کرد. یعنی در طول این چند سال میزان کمک دولت به صندوق‌های بازنشستگی چیزی حدود ۲۱۰ برابر شده است.»

به گفته جهانگیری، باقی بخش‌ها را نیز اگر بررسی کنیم وضعیتی مشابه دارند؛ از معیشت مردم و بیکاری گرفته تا منابع مورد نیاز برای سرمایه‌گذاری.

وی در تشریح این وضعیت گفت: «این نتیجه شرایط سیاستگذاری‌ای است که به موقع تصمیم‌گیری نشده، مشکلات پیچیده‌تر و دشوارتر شده و هر چه زمان می‌گذرد امکان تصمیم‌گیری درباره این مشکلات سخت‌تر می‌شود. راهکارهایی که برای اصلاح این چالش‌ها وجود دارد، تقریبا از نظر فنی قبلا بحث شده و موجود است. یعنی درباره صندوق‌ها، آب، محیط زیست و غیره متخصصان هست که باید چه اقداماتی صورت بگیرد و تبعات سیاسی و اجتماعی این مسائل باعث شده است کسی قادر به تصمیم‌گیری در خصوص این موضوعات نباشد و همیشه تصمیمات به تاخیر می‌افتد.»

معاون اول دولت روحانی تشریح کرد: «شاید تا حدی مقطعی، وقتی تصمیم‌گیری به تاخیر می‌افتاد، قابل قبول بود؛ اما الان در مقطعی قرار داریم که استمرار این وضعیت، کشور را وارد بحران‌های بسیار خطرناکی می‌کند. تصور کنید که اگر همه این چالش‌ها روی هم قرار بگیرد و با هم پیوند بخورد، حمل آنها چقدر پیچیده خواهد شد. آنچه مهم است اینکه برخی فکر می‌کنند به‌دلیل پیچیده بودن این شرایط، امکان سیاستگذاری اجرایی و سیاسی از سوی مسئولان شده و کشور از نظر تصمیم‌گیری به بن‌بست خورده است. اما برخی بر مبنای همین فرض قضاوت می‌کنند و می‌گویند ما در شرایط بن‌بست هستیم و راه‌حلی وجود ندارد.»

وی افزود: «اگر به سرعت برای این شرایط تصمیم‌گیری نشود و به تعویق بیفتد، ادامه این روند می‌تواند شرایط را دشوارتر و پیچیده‌تر کند. به‌عنوان یک سیاستگذار و به‌عنوان کسی که می‌خواهد افقی برای کشور ببیند، فکر می‌کنم امروز مسوولان کشور به‌دلیل این چالش‌ها در روزمرگی عجیبی قرار گرفته‌اند؛ از یک طرف نمی‌توانند برای بورن‌بورن تصمیم بگیرند و از طرف دیگر می‌دانند تعویق این شرایط، وضعیت را بحرانی‌تر می‌کند.»

جهانگیری همچنین در بخش دیگری از سخنانش با بیان اینکه همه به دنبال افق و چشم‌انداز هستند تا ببینند چه اینده‌ای در کشور وجود دارد، گفت: «ما در دوره‌ای موفق شدیم یک برنامه بلندمدت تنظیم کنیم. در دولت آقای خاتمی که برنامه سوم اجرا شد، این برنامه از نظر عملکردی و تدوین در قبل و بعد از انقلاب بدون شک بهترین برنامه کشور بوده است. رشد اقتصادی حدود ۶ درصد را در طول برنامه شاهد بودیم. بنده در ۵سال پیشبرد برنامه، وزیر صنایع و معادن بودم و شاهد بودم که رشد صنعت به مدت

روزنامه صبح ایران دنیای اقتصاد
مرکز راه‌حل‌های رسانه‌ای (رهباب)
۵۲۱۸۹۶۶۰
vijenameh@den.ir

آرزوی آزادی و آبادانی

دکتر پویا جبل‌عاملی
سردبیر

این فرصت را مغتنم می‌شمارم تا تشکر و سپاس خودم را نثار همه اقتصاددانان، مدیران و فعالان اقتصادی کنم که در طول این ۲۱ سال همواره با نظرات، پیشنهادها و راهکارهای خودشان به غنای روزنامه کمک کردند. ما امیدواریم بتوانیم پل ارتباطی میان آنها و مخاطبان خود باشیم.

همچنین باید از جناب دکتر علیرضا بختیاری قدردانی کنم که با وجود همه مشکلات، موانع و چالش‌هایی که بر سر راه رسانه‌ها وجود دارد با مدیریت خود بزند «دنیای اقتصاد» را تناور و مستحکم ساختند.

علاوه بر این باید از جناب دکتر علی‌نژاد تشکر ویژه کنم که در طول این سال‌ها به عنوان پدر معنوی مجموعه همراه ما بودند و رهبری فکری مجموعه را برعهده داشتند. همچنین صمیمانه از سردبیر پیشین روزنامه تشکر می‌کنم که در مدت طولانی تحریریه را راهبری کردند. ضمنا باید از همه دوستان خودم در مجموعه، آقای خسرو قدیری، آقای طاهری، آقای نوروزیان و... تشکر کنم که بدون کمک آنها کار رسانه‌ای ما به این شکل محقق نمی‌شد.

دوستان من در تحریریه با چالش‌هایی مواجه هستند که شاید هیچ رسانه اقتصادی در دنیا با آن مواجه نباشد. ما در روزنامه چه در سطح کلان و چه در سطح خرد می‌توانیم با واکنش‌هایی مواجه باشیم که هنگام نوشتن گزارش‌ها و تحلیل‌های خود حتی فکرش را هم نمی‌کنیم.

با این وجود ما متعهد به نقد مشفقانه هستیم. رویکرد «دنیای اقتصاد» نشان داده است که هر دولتی بر سر کار باشد خط فکری خود را دنبال می‌کند و هر جا که کنش سیاستگذاران منطبق بر این مشی فکری باشد آن را حمایت می‌کند و هر جا که در تضاد با رویکردهایش باشد، فارغ از سیاستگذار، تفکری را که پشت آن سیاست وجود دارد، به نقد می‌کشد.

با همه فشارها و رصدها و نظارت‌هایی که از سوی نهادهای رسمی صورت می‌گیرد، روزنامه «دنیای اقتصاد» به شعار خود که همان «قدرت پرسش‌بینی دادن به مخاطب است» پایبند است و همه تلاش ما این است که فکت‌ها، اثر سیاست‌ها، روندها و نوسانات مقطعی بازارها را به مخاطب خود نشان دهیم.

در عین حال روزنامه «دنیای اقتصاد» همواره از اقتدار آزاد، رقابتی و باز دفاع می‌کند و این مدل را تنها استراتژی برای توسعه اقتصاد، رفاه شهروندان و سعادت ایرانیان می‌داند.

دفاع از بازار، اقتصاد آزاد و حق مالکیت از ایمان و اعتقاد ما به آزادی سرچشمه می‌گیرد و فارغ از دستاوردهایی که این نگرش برای زندگی فردی و جمعی ما ایرانیان دارد، حق انتخاب، آزادی و در عین حال مسوولیت‌های ناشی از آنها جزو حقوق طبیعی انسان است. تا زمانی که این حق در جامعه برای شهروندان تضمین نشود، افراد دارای یک زندگی شرافتمندانه و انسانی نخواهند بود. وقتی این زندگی شرافتمندانه به ایرانیان اعاده شود، آن زمان توسعه و رفاه ناشی از خلاقیت، مبادله آزادانه و حداکثرسازی منفعت شخصی در کل اقتصاد جوانه می‌زند.

ما هر روز با این اعتقاد پا به تحریریه می‌گذاریم. اخبار را پیگیری می‌کنیم و گزارش و تحلیل می‌نویسیم و هر روز با آرزوی آزادی و آبادانی این کشور قلم به دست می‌گیریم و برای فردایی بهتر برای ایرانیان روزنامه خود را تقدیم مخاطب می‌کنیم. امیدواریم همواره تا روزی که توان گفتن داشته باشیم و تا زمانی که نقد مشفقانه گوشی برای شنیدن داشته باشد، بتوانیم از کمک‌ها و راهنمایی‌های همراهان عزیز خود بهره ببریم.

رسانه مرجع اقتصادی

محسن جلال‌پور، رئیس اسبق اتاق بازرگانی ایران بر سه اصل مهم در اداره مجموعه دنیای اقتصاد طی دو دهه گذشته اشاره کرد. به گفته او اولین اصل حفظ مرجعیت دنیای اقتصاد به عنوان یک رسانه، دوم نگاه تخصصی به اقتصاد و سومین اصل، ارائه تحلیل‌های کیفیتر در دنیای امروز است.

محسن جلال‌پور در جشن بیست‌ویکمین سالگرد روزنامه دنیای اقتصاد با یک خاطره سخنرانی خود را شروع کرد. او گفت: در دوران کودکی ما همه به اجبار ماسک به صورت داشتند. صبح زود پروازی به مقصد کرمان داشتم و با ماسکی که به صورت من بود، توی هواپیما نشستم و منتظر بودم سایر مسافران هم سوار شوند. توی همین موقعیت شخص دیگری که ماسک زده بود، وارد هواپیما شد. روزنامه دنیای اقتصاد را در دست داشت و کنار من نشست. آن شخص روزنامه را باز کرد. به‌طور معمول، افرادی که روزنامه مطالعه می‌کنند، به سر مقاله روزنامه توجه ویژه دارند. اتفاقا آن روز سرمقاله روزنامه را من نوشته بودم. شخصی که کنار من در حال مطالعه روزنامه بود، پس از خواندن سرمقاله، به نویسنده سرمقاله که من بودم، بد و بیراه گفت. تعجب کردم و به آن شخص گفتم، نویسنده سرمقاله را می‌شناسی؟ چون هردو ماسک داشتیم شناخته نمی‌شدیم، ولی آن شخص گفت که بله می‌شناسم. پرسیدم محتوا مشکلی دارد؟ گفت خیر هموراه روزنامه دنیای اقتصاد مطالب خوبی را درخصوص اقتصاد کشور و نوسانات آن منتشر می‌کند. اما من از خود نویسنده سرمقاله ناراحتم. گفتم دلیل ناراحتی شما چیست؟ گفت من و نویسنده سرمقاله حدود ۴۰ سال پیش همکلاس بودیم. ایشان همکلاسی خوب ما بود. مدت‌هاست که من در فضای مجازی به ایشان پیام می‌دهم، جوابی دریافت نمی‌کنم. امروز عکس او را دیدم و گفتم بیایم آدم بی‌معرفتی است. منظور آن شخص من بودم. من هم چیزی نگفتم و خودم را معرفی نکردم. من در روزنامه دنیای اقتصاد عکس افراد زیادی را می‌بینیم و از آنها یاد می‌کنم که بیشتر آنها با ما همکار و هم‌دانشگاهی بودند.

محسن جلال‌پور در ادامه سخنرانی ضمن تقدیر از گروه رسانه‌ای دنیای اقتصاد افزود: خبرنگاری، روزنامه‌نگاری و چاپ یک نشریه که بسیار سختی است که اکنون بیست‌ویک سال است که نمی‌تواند با یک سازمان مرکزی مثل صداوسیما، مرجعیت رسانه‌ای را در اختیار بگیرد که این موضوع بحران جدی موجود در بطن جامعه ما را بیان‌آور می‌شود.

محمد قوچانی تاکید کرد: «دنیای اقتصاد» دارای ظرفیت تاسیس یک شبکه تلویزیونی خصوصی است، اما قوانین این اجازه را نمی‌دهند. در ایران رادیو و تلویزیون خصوصی مغفول واقع شده است. در سنوات قبل، تلاش‌هایی در راستای همواسازی مسیر ایجاد رادیو و تلویزیون خصوصی انجام شده که هر یک در مقاطع مختلف به بن‌بست منتهی شده است.

او در پایان خاطرنشان کرد: کشور نیازمند روزنامه‌نگاری تلویزیونی است و اگر این موضوع احداث شود، با حضور بنگاه‌های قدرتمندی مثل دنیای اقتصاد، می‌توان مرجعیت رسانه را که به رسانه‌های خارجی و شبه‌خارجی انتقال یافته است، به داخل کشور برگرداند.

در انتظار شبکه تلویزیونی خصوصی

محمد قوچانی، روزنامه‌نگار با سابقه ایرانی ضمن اشاره به اینکه «دنیای اقتصاد» می‌تواند مرجعیت رسانه را که به رسانه‌های خارجی و شبه‌خارجی انتقال یافته است، به داخل کشور برگرداند، بر ضرورت توجه به رسانه‌های روزنامه‌نگاری تصویری و تلویزیونی در ایران تاکید کرد.

محمد قوچانی به عنوان یکی از سخنرانان مراسم بیست‌ویکمین سالگرد مجموعه «دنیای اقتصاد» با اشاره به تاریخچه تاسیس این روزنامه گفت: روزنامه دنیای اقتصاد در دوران اوج قدرت طبقه متوسط در جامعه ایران تاسیس شد و در دورانی که رشد اقتصادی در ایران منجر به ظهور و رشد طبقه متوسطی شد که برای انتخاب‌های روزمره نیاز به یک روزنامه داشت.

قوچانی ادامه داد: بعد از ۲۱ سال، طبقه متوسط رو به زوال است و اساسا چیزی به اسم طبقه متوسط در جامعه ایران تبدیل به یک روایا شده است. نگرانی‌ها از این جهت است که نهادهای رسانه‌ای نتوانند به حیات خود ادامه دهند. در برهه فعلی باید تجربه جدیدی در عرصه روزنامه‌نگاری تلویزیونی و تصویری داشته باشیم که خوشبختانه دنیای اقتصاد به این موضوع توجه کامل را مبذول داشته است. اما متاسفانه بستر لازم برای ارائه این سبک از روزنامه‌نگاری در کشور فراهم نیست.

به گفته این روزنامه‌نگار با سابقه زمانی که حاکمیت در نکند که روش‌های انتقال پیام باید متحول شود، رسانه را که به رسانه‌های خارجی و شبه‌خارجی انتقال یافته است، به داخل کشور برگرداند.

تجلیل از موسی غنی‌نژاد و تقدیر از ۵ اقتصاددان

در مراسم پکشنبه شب از موسی غنی‌نژاد به پاس یک عمر تلاش برای ترویج عقلانیت و آزادی خواهی تجلیل شد و پنج اقتصاددان جوان نیز لوح تقدیر دریافت کردند.

تقدیر از یک اقتصاددان زن

امینه محمودزاده که در حال حاضر عضو هیات علمی دانشکده اقتصاد دانشگاه شریف است، نخستین اقتصاددانی بود که لوح تقدیر گروه رسانه‌ای دنیای اقتصاد را دریافت کرد. مجری مراسم اعلام کرد که این تقدیرنامه به پاس تلاش مجدانه و مستمر در تدریس و ترویج علم اقتصاد و به احترام کنار گذاشتن کلیشه‌های رایج در رسیدن به بالاترین مدارج علمی و همچنین به پاس بیش از یک دهه همراهی و همکاری با گروه رسانه‌ای دنیای اقتصاد، به امینه محمودزاده تعلق می‌گیرد.

نقش دو حلقه در توسعه ایران

امینه محمودزاده، استاد اقتصاد دانشگاه صنعتی شریف در سخنان خود، این مراسم را نمادی از کنار هم قرار گرفتن دو حلقه از یک زنجیره ارزش دانست. به عقیده محمودزاده، یکی از این دو حلقه افرادی هستند که با استناد از دادها و نظریه‌های اقتصادی می‌توانند در تصمیم‌گیری اقتصادی اثرگذار باشند و حلقه دوم، افراد حاضر در رسانه هستند که می‌توانند نتایج کار حلقه نخست را به سمع و نظر عموم برسانند. او با مؤثر خواندن همکاری میان این دو حلقه، رویه فعلی آن در تلاش برای رسیدن به یک رویاوت مشترک درباره توسعه ایران و به اتفاق نظر رسیدن درباره این رویاوت مشترک را مناسب دانست. او در انتهای سخنان خود، از دنیای اقتصاد به عنوان رسانه‌ای که سعی داشته تا رک اقتصادی جامعه و تصمیم‌گیری در کشور را بهبود ببخشد، آرزوی موفقیت کرد.

تقدیر از استاد دانشگاه استنفورد

محمد اکبرپور که اخیرا به رتبه «استاد تمام» در دانشگاه استنفورد رسیده است، یکی از اقتصاددانانی بود که به پاس افتخارات زیادی که در دانشگاه‌های مطرح جهان آفریده است، از گروه رسانه‌ای دنیای اقتصاد لوح تقدیر دریافت کرد. محمد اکبرپور در سال‌های گذشته همکاری زیادی با گروه رسانه‌ای دنیای اقتصاد داشته و زمینه گفت‌وگو با اقتصاددانان سرشناس جهان را برای رسانه‌های این گروه فراهم کرده است.

نهاد غایب در دانشگاه

محمد اکبرپور، استاد اقتصاد دانشگاه استنفورد که به تازگی موفق شده به درجه استاد تمامی این دانشگاه دست پیدا کند، با پیامی ضبط شده در این مراسم حضور یافت و فیلم سخنانش برای حاضران پخش شد. او اولین اقتصاددان ایرانی است که به چنین جایگاهی دست پیدا می‌کند. این استاد دانشگاه در ابتدا به تلاش خود برای انتقال دانش و تجربه خود به داخل ایران اشاره کرد و گفت که این کار را همان سال ۲۰۱۰ که از ایران خارج شده پی گرفته است. او ضمن برشمردن اقداماتی که در این راستا به انجام رسانده است، یکی از این تلاش‌ها را مربوط به ارتباط با رسانه‌های اقتصادی چون دنیای اقتصاد و تجارت‌فردا دانست. اکبرپور سوم آنکه در دنیای اقتصاد تحلیل هایی وجود دارد که که با وجود اقدامات هایی که در گذار ایشان هستند، ان‌شاءالله در مسیر توسعه بخش خصوصی گام بردارند.

جنگ پاپولیست‌ها

دکتر علی سرزعیم
اقتصاددان

در جشن ۲۱ سالگی دنیای اقتصاد فرصت کوتاهی فراهم شد تا یک‌دقیقه‌ای در خدمت حضار در جشن باشم و بر آن شدم همان سخنان را به شکل مکتوب با مخاطبان روزنامه دنیای اقتصاد نیز در میان بگذارم.

هدف اصلی کسانی که به‌عنوان سرمقاله‌نویس و تحلیلگر با دنیای اقتصاد کار کرده‌اند، بیان ساده و شیوای تحلیل‌های اقتصادی برای مخاطبان بوده است. مخاطبان دنیای اقتصاد از ابتدا سیاستگذاران، سیاست‌پژوهان و فعالان اقتصادی تعریف شده بودند و مشخص بود که همه آنها لزوما دانش‌آموخته رشته اقتصاد نیستند. فلسفه این امر را در یک مصاحبه با پل کروگمن می‌توان دید. کروگمن شاید اولین اقتصاددانی باشد که در روزنامه نیویورک‌تایمز مقاله‌نویس شد. در آن زمان نوشتن در رسانه‌های عمومی مثل روزنامه برای استادان اقتصاد کار مبتذلی به شمار می‌رفت و نه تنها تشویق به دنبال نداشت، بلکه سرزنش‌هایی را متوجه وی می‌کرد که جایگاه دانش اقتصاد را تنزل داده است. خبرنگاری از ایشان می‌پرسد که چرا با وجود اقتصاددان بودن، حاضر شده است در روزنامه به‌طور مرتب ستون داشته باشد. پاسخ جالب وی از این قرار است: «اگر کسانی که پیچیدگی‌های مسائل اقتصادی را می‌فهمند حاضر نشوند این پیچیدگی‌ها را به زبان ساده و همه فهم با مردم در میان بگذارند، کسانی که این پیچیدگی‌ها را نمی‌فهمند به زبان خود تحلیل خود را به خورد مردم می‌دهند. واقعیت نیز همین است. جامعه تشنه فهم چرایی مسائل مختلف است و اگر اقتصاددانانی برای توضیح پاسخ نگذارند پوپولیست‌ها این جای خالی را پر خواهند کرد و جامعه را با پاسخ‌های سهل‌الوصول قانع خواهند کرد و سیاست‌های کشور را به سمت و سوی تحلیل‌های سطحی خود خواهند کشاند. مهم‌ترین دشواری این کار از دید اینجانب مالانی است که به واسطه حل نشدن مسائل و تکرار موضوعات در دولت‌های مختلف رخ می‌دهد. واقعیت آن است که مسائل امروز اقتصاد ایران با مسائل بیست سال قبل تفاوت چندانی نکرده است. همان استدلال‌های غلط که اجرای سیاست‌های نادرست را پشتیبانی می‌کرد هنوز در سیاستگذاران امروز رایج است کهاینکه در میان سیاستگذاران دو دهه قبل مطرح بود. این وضعیت موجب می‌شود تا نقدها و تحلیل‌های مخالف پیوسته تکرار شود. این امر شاید از جهت سهولت کار جذاب باشد، چون به دانش جدید و تقلا برای فهم تحلیل‌های پیشرفته نیاز نباشد، اما مشدت مالا انگیز است. وقتی بارها و بارها درباره لزوم اصلاح قیمت بنزین بنویسی و بدهد در عمل شاید از جهت سهل قیمت بنزین تثبیت می‌شود و همان مشکلات پدید می‌آید، دمی درباره اثربخشی تلاش و زحمتی که کشیده است، دچار تردید می‌شود. مهم‌ترین انگیزه برای سرمقاله‌نویسی و تحلیلگری در رسانه‌های عمومی تقلا برای مشارکت در حل مسائل کشور است.

وقتی مسائل اقتصادی تقریبا هیچ کدام حل نمی‌شوند و پیوسته تکرار می‌شوند، چنین انگیزه‌ای کم می‌شود و ناامیدی سرپرمی‌آورد. عقل می‌گوید که با استمرار و ثبات قدم باید آنقدر گفت و شفت که سنگ خراهم سوراخ شود، اما دل می‌گوید بهتر نیست کارهای مؤثر دیگری مثل سخن گفتن با نسل جدید و طرح مسائل با آنها را شروع کرد. تسلی که می‌دارد زمام امور را در دست خواهد گرفت؟

متاسفانه در زمان کنونی موضوعات اقتصادی با احساسات سیاسی به هم آمیخته شده است و بخش بزرگی از جامعه که احساسات سیاسی تندی پیدا کرده‌اند، تحلیل‌های اقتصادی را با عینک اینکه نهایتا تحلیل‌ها نه تنها به تحکیم نگاه می‌کند و وقتی مشاهده کنند یک تحلیل اقتصادی مستقل از درست یا نادرست بودن به نفع دیدگاه سیاسی آنها نیست، تحلیلگران را خراح حمله خود قرار می‌دهند و فضای منفی علیه او ایجاد می‌کند. به همین دلیل ریسک فعالیت تحلیلگری و سرمقاله‌نویسی در رسانه‌های جمعی بیشتر شده است و کسانی که نسبت به اعتبار شخصی خود یا آینده شغلی خود دل‌نگران هستند، ترجیح می‌دهند در جمع‌های جمعی تحلیل‌های خود را عرضه کنند و در عرصه عمومی ظاهر نشوند. در چنین وضعیتی بر ماست که نگذاریم صحنه خالی شود و از تحلیلگرانی که به واسطه سخنان درستشان و گرفتن سخنان نادرست اما صادقانه به زعم خود آماج حملات ناجوانمردانه و نقدهای شخصیتی قرار می‌گیرند، دفاع کنیم تا بتوانند کار خود را ادامه دهند و مرعوب فضاسازی‌ها نشوند. بی‌تردید حمایت روزنامه دنیای اقتصاد در درج چنین تحلیل‌هایی که درست اما مخالف جو عمومی است، اقدام شایسته‌ای است که ضروری است ادامه یابد تا رسالت آگاهی‌بخشی و روشنگری پیگیری شود. ان‌شاءالله

روزنامه صبح ایران دنیای اقتصاد
مرکز راه‌حل‌های رسانه‌ای (رهباب)
۵۲۱۸۹۶۶۰
vijenameh@den.ir

به مناسبت ۲۱ سالگی دنیای اقتصاد

دکتر مسعود نیلی
اقتصاددان

۱- نگاهی به گذشته تاکنون: روزنامه دنیای اقتصاد را می‌توان به‌عنوان پدیده‌ای قابل مطالعه در فضای رسانه‌ای دهه‌های اخیر مورد ارزیابی قرار داد. روزنامه‌ای که به بضاعتی ناچیز شروع به کار کرد و به تدریج با رشد کیفی مناسب، موفق شد خود را به رسانه‌ای پیشتاز تبدیل کند.

بدون تردید، دنیای اقتصاد را می‌توان جزو رسانه‌های موفق نامید. رسانه‌ای که هم در اطلاع‌رسانی خبری هم به‌ویژه در بُعد تحلیلی به رسالت حرفه‌ای خود پایبند بوده است. دنیای اقتصاد در مسیر پرپیچ و خم فعالیت رسانه‌ای کشور، دچار سردرگمی، نوسان و در نتیجه بی‌هویتی نشد. از همان ابتدا با شجاعت برای خود هویتی مشخص تعریف کرد و هزینه‌های آن را هم پذیرفت و تا کنون نیز همین مسیر را با صلابت ادامه داده است.

۲- نگاه به آینده: ایفای نقش موثر رسانه‌ای نیازمند دو چیز است. اول، حفظ اصول و هویت، دوم، پیش‌بینی شرایط پیش‌رو و طراحی تغییرات اصلاحی.

شواهد زیادی وجود دارد که نشان می‌دهد، دهه‌ای که در سال‌های آغازین آن هستیم، دهه‌ای بسیار پیچیده و پر از نشیب و فراز و منحصر به فرد خواهد بود. رسانه پیشتاز باید بتواند چشم‌انداز دشوار پیش‌رو را درست شناسایی و چگونگی ایفای رسالت حرفه‌ای خود را طراحی کند.

به امید ارتقای جایگاه بخش خصوصی

دکتر محمدجواد ظریف
وزیر امور خارجه سابق

جای سبی خشنودی است که یک بنگاه رسانه‌ای کارآمد خصوصی بیست‌ویکمین سالگرد برپایی این کار را جشن می‌گیرد.

بازدید از دستاوردهای دنیای اقتصاد و رسانه‌های آن در فضای مجازی همچون اکوایران و... بسیار امید بخش و نمایانگر شناخت ریسه‌ها و دنیای جهانی در کنار کوشش خستگی‌ناپذیر مدیران، کارگزاران و خبرنگاران آن بود.

با آرزوی دستاوردهای بیشتر برای دنیای اقتصاد و دست‌اندرکاران، امیدوارم که دستاوردهای این رسانه به گسترش جایگاه بخش خصوصی در رسانه‌های کشور بینجامد.

دنیای اقتصاد؛ دنیای ترویج آگاهی

دکتر علینقی مشایخی
استاد علم مدیریت

۲۱ سالگی دنیای اقتصاد مبارک باشد. این روزنامه نقش شایسته‌ای در نشر تحلیل‌های اقتصادی بر مبنای علم اقتصاد پیدا کرده است. مجموعه نویسندگان، خبرنگاران و تحلیلگران رالماع حمله خود قرار می‌دهند و فضای منفی علیه او ایجاد می‌کند. به همین دلیل ریسک فعالیت تحلیلگری و سرمقاله‌نویسی در رسانه‌های جمعی بیشتر شده است و کسانی که نسبت به اعتبار شخصی خود یا آینده شغلی خود دل‌نگران هستند، ترجیح می‌دهند در جمع‌های جمعی تحلیل‌های خود را عرضه کنند و در عرصه عمومی ظاهر نشوند. در چنین وضعیتی بر ماست که نگذاریم صحنه خالی شود و از تحلیلگرانی که به واسطه سخنان درستشان و گرفتن سخنان نادرست اما صادقانه به زعم خود آماج حملات ناجوانمردانه و نقدهای شخصیتی قرار می‌گیرند، دفاع کنیم تا بتوانند کار خود را ادامه دهند و مرعوب فضاسازی‌ها نشوند. بی‌تردید حمایت روزنامه دنیای اقتصاد در درج چنین تحلیل‌هایی که درست اما مخالف جو عمومی است، اقدام شایسته‌ای است که ضروری است ادامه یابد تا رسالت آگاهی‌بخشی و روشنگری پیگیری شود. ان‌شاءالله

فضیلت بزرگ «دنیای اقتصاد»

دکتر موسی غنی‌نژاد
اقتصاددان

زمانی که روزنامه دنیای اقتصاد دو دهه پیش فعالیت مطبوعاتی خود را آغاز کرد، کمتر روزنامه اقتصادی در کشور ما را می‌شد سراغ گرفت که چارچوب فکری و علمی مشخصی داشته باشد و خود را متعهد به کار در آن چارچوب بداند. نخستین و شاید بزرگ‌ترین فضیلت دنیای اقتصاد این بوده که برای رسیدن به رشد اقتصادی و رفاه مردم ایران، انعکاس واقعیات را بدون سوگیری خاص جناحی و تحلیل آنها از منظر اقتصاد آزاد رقابتی مبتنی بر آخرین یافته‌های علم اقتصاد سرلوحه اهداف و ماموریتش قرار داد. البته این موضع‌گیری هیچ‌گاه به معنی بی‌اعتنایی به انتقادها از تحلیل‌های «روزنامه» و اجتناب از گفت‌وگو با منتقدان نبوده است. با نگاه به دو دهه گذشته، شاید به جرات بتوان گفت روزنامه دنیای اقتصاد در مجموع از جرات ماموریت خود کامیاب بوده و هر زمان تحلیل‌های کارشناسی‌اش مورد توجه و عمل سیاستگذاران اقتصادی کشور قرار گرفته (که متاسفانه این موارد چندان زیاد نبوده) نتایج نیز همان قدر موفقیت‌آمیز بوده است. به نظر می‌آید این کامیابی بدون تعارف و مجامله در سایه همکاری بدون شائبه مجموعه همکاران کاردان و زحمت‌کش «دنیای اقتصاد» در رأس آنها علیرضا بختیاری به‌عنوان رئیس و مدیر مسوول مبتکر، پرکار و هوشمند قابل امکان‌پذیر شده است. البته جای آن دارد بر نقدی بی‌بدیل علی میرزاخانی که مسوولیت سخت و خطیر سردبیری و معماری نظری روزنامه «دنیای اقتصاد» را از زمان تاسیس تا حدود یک سال قبل بر عهده داشتند، تاکید موکد کنم.

روزنامه «دنیای اقتصاد» به حدی از پختگی رسیده که شاید نیازی به توصیه امثال من نداشته باشد. به هر حال، به عنوان کسی که از سال‌های آغازین فعالیت «روزنامه» افتخار همکاری با آن را داشته‌ام آرزو دارم، مدیریت کارآمد و دلسوز این مجموعه، همچنان در سال‌های اخیر انجام داده است، با پای‌بندی به اصول بنیادی خود فعالیت‌هایش را فراتر از مطبوعه کافی‌ای به عرصه‌های جدیدتر رسانه‌ای گسترش دهد و از نادیده گرفته شدن توصیه‌های کارشناسی و عالمانه‌اش از سوی حاکمیت قدرت نا امید نشود و از کوه مشکلات که پیش رویش قرار می‌گیرد نهراسد. اندیشه درست و عمل درست، اگرنه در کوتاه‌مدت اما قطعا در درازمدت نتیجه بخش خواهد بود. درست است که در درازمدت همه می‌میرند اما اثرانشان، به ویژه اگر خیر باشد، جاودانه می‌ماند.

تلاش برای تحقق خیر عمومی

احمد دوست‌حسینی
صاحب‌نظر ارشد اقتصاد

اگر برای یک جامعه، «آگاهی فراگیر و خوشبختی عمومی» هدف والایی باشد که هست، در قلمرو اقتصاد نیز، نشر دانش اقتصادی، با هدف «رفاه همگانی»، تلاشی مبارک برای هدفی گران‌سنگ و بایسته است. در مقابل، بدآموزی و قبح‌زدایی از رانت‌جویی «گروه‌های خاص»، کاری ناپسند برای هدفی ناسازگار به شمار می‌رود.

«دنیای اقتصاد» که ماموریت اصلی خود را بسط دانش اقتصادی و ترویج کارست از در سیاستگذاری با هدف «رفاه همگانی» قرار داده است، لاجرم، دغدغه اصلی آن کمک به تامین «خیر عمومی» است نه «منافع گروه‌های خاص». این رویکرد ستجیده هم استقبال عمومی از آن را نوید می‌دهد و هم انتظار از آن را دوچندان می‌کند.

بی‌تردید، امید بخش‌ترین ابزار برای رانت‌زدایی و دستیابی به رفاه همگانی، اقتصاد رقابتی مبتنی بر نظم درونی بازار است. منظور از نظم درونی بازار، نظمی است که از رسیدگی ناشی از ژنتیک‌های سیاسی و کج‌روی‌های سیاستی، ایمن و در عین حال از انحصار، احتکار، تبانی، رانت و دیگر وجوه سرمایه‌داری بسی قدیمیند در امان باشد. در چنین نظمی است که بنگاه اقتصادی، منافع خود را صرف در پرتو تلاش، خلاقیت، نوآوری و کسب رضایت مشتریان می‌بیند و ریسک تصمیمات خود را به‌دوش می‌کشد که خیر عمومی در آن است.

با این معیار و تا آنجا که با این رسانه آشنایی دارم، به نظر می‌رسد «دنیای اقتصاد» در طول فعالیت خود، برای نشر دانش اقتصادی و تبیین سیاست‌های سازگار و نقد موارد ناسازگار با اقتصاد رقابتی نقشی درخور ایفا کرده است و باید تا هدف را پرچالشی در پیش است.

> با آنجا که با این رسانه آشنایی دارم، به نظر می‌رسد «دنیای اقتصاد» در طول فعالیت خود، برای نشر دانش اقتصادی و تبیین سیاست‌های سازگار و نقد موارد ناسازگار با اقتصاد رقابتی نقشی درخور ایفا کرده است و باید تا هدف را پرچالشی در پیش است

گوش شنوایی نیست!

دکتر محمدمهدی بهکیش
اقتصاددان

اولین روزنامه ایران به نام «کاغذ اخبار» که ترجمه newspaper بود در زمان محمدشاه قاجار و صدارت قائم‌مقام توسط میرزا صالح شیرازی که از اولین تحصیل کردگان ایرانی در اروپا بود، منتشر شد. پس از آن روزنامه «وقایع اتفاقیه» در سال ۱۲۷۹ شمسی به‌صورت جدی‌تر کار خود را در زمان امیرکبیر آغاز کرد. این روزنامه پس از قتل امیرکبیر به روزنامه «دولت ایران» تغییر نام داد و مدیریت آن به دست افراد مختلفی قرار گرفت. در شماره‌های نخستین روزنامه وقایع اتفاقیه، مقالاتی از مجلات اروپایی ترجمه و چاپ می‌شد که در روشنگری جامعه‌ان زمان، نقش مهمی برعهده داشت.

از دوران انقلاب مشروطه، شرایط تغییر در نشریات متعددی چون صوراسرافیل، روح القدس و حبل‌المتین به عرصه انتشار گذاشتند و هر یک وظیفه‌ای را بر عهده گرفتند. در زمان پهلوی اول و دوم نشریات متعددی به بازار آمدند، ولی از نشریات اقتصادی غیردانشگاهی خبری نبود یا اگر نشریه‌ای با هدف ارائه اخبار و تحلیل‌های اقتصادی در بخش خصوصی یا به عرصه انتشار می‌گذاشت، به علت عدم هماهنگی با شرایط حاکم یا نداشتن خریدار متوقف می‌شد و نقشی که لازم بود در فرایند توسعه بخش خصوصی و کشور بازی کند پوشیده یا کم‌اثر باقی ماند. قطعا اگر در دهه ۱۳۵۰ نشریات اقتصادی مناسبی در بخش خصوصی داشتیم در سیاست‌های اقتصادی آن زمان اثرگذار می‌بود و احتمالا در فرایند توسعه عملکرد دیگری حاصل می‌شد.

پس از انقلاب چندین نشریه اقتصادی غیر دولتی چون مجله اتاق بازرگانی ایران در سرمایه گذاری و گسترش صادرات در محیط رقابتی است و بارها نشان داده شده است که انحصار چه مشکلاتی به بار می‌آورد. البته باید متذکر شد که اداره یک اقتصاد متکی به نفت کار ساده‌ای نیست.

اگر مسوولان کشور از پنجره نشریاتی چون مجموعه دنیای اقتصاد به مشکلات و راه‌حل‌ها نگاه می‌کردند و به دنیای در حال تحول اطراف کشور نگاهی عمیق‌تر می‌انداختند، اقتصاد شرایط متفاوتی پیدا می‌کرد. امروز نشریات متعددی در کشور چاپ یا به‌صورت دیجیتال منتشر می‌شوند که درباره مسائل اقتصادی و فعالیت‌های اقتصادی صحبت می‌کنند. خوشبختانه ارائه تحلیل‌های متفاوت تا دیدگاه‌های مختلف فراوان شده‌اند، ولی دو مشکل در شرایط کنونی کار کارشناسی باقی است:

۱- آمارهای قابل اعتماد کمتر تولید و منتشر می‌شوند یا از انتشار آنان به هر دلیل خودداری می‌شود. بنابراین کارشناسان مجبورند بیشتر به حدس و گمان و نشانه بنا ببرند. هیچ گشوری بدون دارا بودن سیستم آماری قابل اعتماد به رشد اقتصادی مناسب دست نیافته است.

۲- اطلاعات و تحلیل‌های منتشرشده عموما گوش شنوایی در دولت ندارند. راهی که دولت در سیاستگذاری اقتصادی پیموده، حاصلی جز وضع موجود نداشته است. طبیعی است که سیاست‌های اقتصادی باید تغییر کنند و آنچه می‌تواند به‌عنوان شروع تغییر تلقی کرد، توجه به مطالب کارشناسی همین گونه نشریات است.

چهار عامل بنیادین دنیای اقتصاد

دکتر ابراهیم متقی
استاد دانشگاه تهران

رسانه‌ها و نشریات در جامعه ایرانی، سرنوشت مبهم و پیچیده‌ای دارند. به‌طور کلی در جامعه توده‌ای که بسیاری از نهادها و شکل‌بندی‌های ساختاری در وضعیت تغییر، افراط و تفریط هستند، تداوم رسانه‌ای بر اساس انگاره‌های منافع علی‌رغم کارشناسی است. دنیای اقتصاد در زمره مجموعه‌های رسانه‌ای محسوب می‌شود که نه تنها در چنین دورانی از ابهام، موجودیت خود را حفظ کرد، بلکه نشانه‌هایی از تکامل هویتی و ساختاری خود را نزد افکار عمومی و بسیاری از نهادها ایجاد جامعه‌ها بازتولید کرد.

درباره علل تداوم نقش سازمانی و رسانه‌ای دنیای اقتصاد و مجموعه‌های رسانه‌ای و ارتباطی مرتبط با آن، تفاسیر زیادی وجود دارد، اما اصلی‌ترین دلایل جایگاه‌یابی رسانه‌ای دنیای اقتصاد نزد افکار عمومی، گروه‌های تخصصی و نهادهای عمومی زمانه‌ام را می‌توان در ۴ عامل بنیادین جست‌وجو کرد. هریک از این عوامل نقش مهم، تاثیرگذار و تعیین کننده‌ای در بقا و ارتقای تخصصی این رسانه نزد افکار عمومی و حوزه‌های ارتباط جمعی ایرانی داشته است.

۱- فعالیت حرفه‌ای رسانه‌ای

جوامع در حال توسعه، به هر میزان که در فضای حرفه‌ای، نظام‌مند و ساختاری قرار گیرند، از بقای بیشتری برخوردار می‌شوند. ساختار و نیروهای حرفه‌ای در حوزه رسانه‌ای کشور

راز دوام دنیای اقتصاد

دکتر حسین عبده‌تبریزی
اقتصاددان

در کشوری که پایداری و ثبات کسب‌وکارها، به‌ویژه در حوزه فرهنگ و بالاخص در حوزه رسانه، کالایی کمیاب است، گروه دنیای اقتصاد توانسته است ۲۱ سال دوام بیاورد. سالگرد بیست‌ویکمین سال شکل‌گیری این بنگاه رتبریک می گویم و امیدوارم به حیات آن برای سال‌های طولانی ادامه یابد. بی شک، شاید با وجود صدها رسانه وابسته به دولت، بنگاه‌های خصوصی و وابسته به بنیادهای عمومی، ادامه حیات رسانه مستقل در عرصه خبررسانی و گزارشگری اقتصادی امری دشوار است. تجربه گروه دنیای اقتصاد کمک خواهد کرد که این مسیر دشوار در اینده بهتر طی شود.

اکنون این گروه محصولات متنوع رسانه‌ای تولید می کند. در عرصه نوشتار، صدا و تصویر موفقیت‌های نسبی به‌دست اورده و حتی در برخی از حوزه‌های تحلیلی که نیمه مستقلی از فعالیت رسانه‌های دولتی در حال گسترش، سطح تحلیل را در مجموعه رسانه‌های اقتصاد کسب‌وکارهای تجاری هم به کارگرد بهتر بخش رسانه‌ای گروه کمک کند. اداره رسانه در شرایط فعلی نیازمند تدبیر در حفظ تعادل بین منافع کسب‌وکار و استقلال خبری و تحلیلی است. نمی‌توان از رسانه توقع خریده داشت، یعنی تا زمانی که رسانه به کسب‌وکار سودآور تبدیل نشود، حیات بلندمدت آن زیر علامت سوال است. در کشوری که توپ‌های بالا و حتی با نرخ ۵۰درصد تجربه می‌شود، سکون رسانه و عدم‌سودآوری آن به معنای کوچک‌شدن آن بنگاه است. به گمانم با وجود انتقادهای اینجا و آنجا، اگر بخواهیم همه شرایط را در نظر بگیریم، باید بگوییم که در حفظ این تعادل، مدیریت گروه رسانه‌ای دنیای اقتصاد تا حدی موفق بوده است. ادامه حیات رسانه در گرو درک تحولات و وضعیت جاری رسانه‌های نوشتاری و حرکت آنها به سمت اشکال جدید خبررسانی و تحلیل اقتصادی است. ارزاهایی که از طریق هوش مصنوعی در اختیار تحلیلگران قرار گرفته، حوزه‌های رقابت جدیدی برای تحلیل در اختیار رسانه‌های اقتصادی قرارداده است. گروه رسانه‌ای دنیای اقتصاد باید با اگاهی از موقعیت تکنولوژی در صنعت خود، از این ابزار هوشمندانه استفاده کند و خود این ابزار قریب را در اختیار بگیرد و با استفاده از توان هوش مصنوعی در حال گسترش، سطح تحلیل را در مجموعه رسانه‌های خود ارتقا بخشد. از روز دام در سالگردهای بعدی رسانه دنیای اقتصاد شاهد تحولات جدیدی در این رسانه بزرگ باشیم.

دانشکده «دنیای اقتصاد»

محسن خلیلی
پیشکسوت صنعت

بیست‌ویک‌سالگی تان را تبریک می گویم؛ به مدیر مسوول خلاق و پر تلاش، سردبیران و دبیران عالم و دانشمند و خبرنگاران خوشنگر وحرمتکش و همه کارکنان محترم «دنیای اقتصاد» که ۲۱ سال امکان انسانیی و بهره گیری من فعال اقتصادی را با دانش روز اقتصاد فراهم اورده‌اند، عرض خسته نباشید دارم. به گمان این خدمتگزار صنعت کشور، دنیای اقتصاد نه یک نشریه و رسانه بلکه یک دانشکده است. کاری که شما عزیزان در طول این سال‌ها انجام داده‌اید به باورم وصف‌ناشدنی است. شما بر خلاف جریان اقتصادی غالب که اقتصادی متمرکز و دولتی بوده است، شنا کرده و به‌جای آنکه خسته و همسوا با جریان شوید، مسیر اب را تغییر داده و ذهن‌های بسیاری را با آموزه‌ها و تعالیم اقتصاد آزاد وفرابنی سیراب کرده‌اید. این را کسی عرض می کند که در سی ۹۴ سالگی قرار دارد و در بیش از هفت دهه زندگی حرفه‌ای خود انواع کم‌دانش‌ها، تعصبات، ناروایی‌ها و فرصت‌سوزی‌ها را در فضای اقتصادی میهنمان مشاهده کرده است و می‌داند چقدر کار شما عزیزان در ترویج و پاسداشت حقوق اقتصادی و حق آزادی و انتخاب جامعه در اقتصادی نفتی، بسته و دولتی، سخت و توانفرساست.

برای تداوم توفیقاتتان به نظرم همان طور که از یک دانشکده موفق، هر سال دانشجویانی فارغ‌التحصیل می‌شوند و تغییر و تحولاتی در کادرهای علمی و آموزشی آن به‌طور رضایتمندانه صورت می گیرد؛ ولی همواره دانشجویان و کادرهای جدید و جوانی به آن وارد و خون تازه‌ای در رگ‌های آن به جریان می‌افتد، دانشکده «دنیای اقتصاد» هم باید بسیار دغدغه‌مند مخاطبان و سرمایه انسانی خود باشد و ضمن ارتقای کمی و کیفی مخاطبان و حمایت از کادرهای موجود، در فکر جذب مخاطبان جدید و روزنامه‌نگاران نخبه و مجرب برای مواجهه با شرایط اقتصادی و سوالاتی باشد که هر روز سخت‌تر و پیچیده‌تر می‌شود و فاتق آمدن بر آن جز از طریق افزایش قیمه همگانی و ارتقای خرد و همکاری جمعی ممکن نیست. سعی و تلاش شما نازنینان را می‌ستایم و از درگاه پروردگار متعال آرزوی توفیق روزافزون شما عزیزان و سربلندی مردم و میهن عزیزمان را دارم.

«به‌بهانه ماندگاری نهاد رسانه‌ای «اقتصاد تابان»

محمد عطریان‌فر
روزنامه‌نگار

در عصر شکسته‌شدن مرزها و روز رقابت اندیشه‌ها، بیست‌ویکمین سالگرد انتشار روزنامه روز و فاخر «دنیای اقتصاد» را که به همت سخت کوشی و پایداری دوست ارجمندم جناب آقای علیرضا بختیاری به منصه انتشار شرف صدور یافته است، به خود اهالی مطبوعات تبریک می گویم و بقا و پایداری این نهاد رسانه‌ای – فرهنگی را به امید خدمت به فرایند توسعه و تعالی کشور و ملت از خداوند بزرگ مسئلت دارم.

بی‌تردید وسایل ارتباط جمعی، از گذشته‌های دور تا به امروز، نقش حساس و تعیین کننده‌ای در سرفصل‌های حل مشکلات زندگی مردم داشته است. در عصر گشایش‌ها و قرابت‌ها و زیست مشترک ملت‌ها، نسل نوخاسته، حیات مدیریت نوین خود در عرصه جهانی را با رسانه تجربه می کند. بلاتکلیف یا به مهمیس از جامعه‌پذیری نسل‌های خلاق و ارتقای موقعیت آنها (و اجمعیت» به «جامعه هوشمند» بر دوش رسانه‌های متکثری است که روزانه میلیاردها واژگان را خلق می کنند و در فرایند تربیت جوانان به کار می‌آید. در روزگار کنونی «رسانه» و «جامعه مدنی» خالق و مخلوق یکدیگرند و در این راستا، «رسانه» و «حزب» و «حاکمیت» در عرصه قدرت و سیاست سه گانه‌ای هستند که باید کنار هم برای اداره بهتر جامعه برنبندد. این واقعیت نزد عالمان و اندیشمندان جامعه و سیاست، مستمرا مورد توجه و مراقبت قرار داشته است.

رسانه ابزار انتقال مفاهیم و اطلاعات به جامعه است. جایگاه رسانه مقام رفیعی است که فی‌مابین شهروندان و شهریاران قرار دارد و از منافع ملت‌ها نزد صاحبان قدرت دفاع می کند و متقابلا واقع‌بینی ملت نسبت به تکالیف و محدودیت‌های حاکمیت را برمی‌انگیزد. مهم‌ترین نقش رسانه، بازتاب دغدغه‌ها اخلاق مدارانه و سازنده اراده و خواست و مطالبات شهروندان است. در ساماندهی رسانه، همیشه ۳ رکن مهم بوده است: اول آنکه اطلاعات و محتوای تولیدی، به درستی تلقی بشود. دوم آنکه بعد از تحقیق و تفکر، تحلیل درست و صحیح صورت گیرد که مخاطب‌پذیر باشد و سوم آنکه بستر ارتباطی برای ارتبخشی و کارآمدی به بهترین روش‌ها و امکانات دیجیتال دیده شود و این واقعیت در نهاد رسانه‌ای بزرگی همچون موسسه مطبوعاتی اقتصاد تابان به وضوح نمایان است.

منظومه ارجمندی که حول ماموریت روزنامه دنیای اقتصاد، هفته‌نامه تجارت‌فردا، اکویران، اقتصادنیوز، مرکز آموزش، انتشارات، مرکز نوآوری، شبکه‌های اجتماعی و سایت‌های فضای مجازی و برگزاری همایش‌ها و دوره‌های تخصصی، قد برافراشته و خوش درخشیده‌اند، در عصر غریبت رسانه‌ای و پرهوت حضور صاحبان قلم، نعمتی است که باید از آن پاسداری شود. همکاری حوزه رسانه و سیاست، به‌شرطی پذیرفته‌شده است که هر دو نیازمند سوژه‌های مردم‌محور مشاغلانه و صداقانه تعقیب کنند و به حل مشکلات آن اهتمام ورزند. سیاست در عصر مدرن، چیزی جز پیگیری و حل مسائل جاری زیست شهروندان نیست. نظریه‌پردازان عرصه سیاست و اجتماع امروز، زندگی مردم را موضوع و خصیصه ذاتی امر سیاست‌ورزی می‌دانند.

در طول ۲۴ سال، از آغاز انتشار سیاسی نظام جدید، با کمال تاسف باید بپذیریم که ایران تولدی ناقص داشته و این نقص در فهم و کارکرد سیاست دموکراسی ایرانی هم مشهود است و در نحوه حکمرانی حاکمان هم دیده می‌شود. بی‌تردید همین اندک تنفس منطقه نهادهای رسانه‌ای و تاثیرگذاری محدود آن در اتمسفر سیاسی ایران، مرهون تلاش‌های تاریخی و مقاومت‌ها و تحمل هزینه‌های فراوانی است که اهالی مطبوعات، بی‌هیچ پشتیبانی از سوی نهادهای مدعی حمایت، با مظلومیت تمام می‌پردازند. در این لحظه نقش و نام دنیای اقتصاد و مدیریت ارجمند و صبور و فرهیخته در صدر می‌درخشد.

بنده بر این باورم که حضرت آقای بختیاری عزیز، با مدیریت ارزشی و با دغدغه دقیق انتظار محیاران و ورود به عرصه مهم‌ترین عناوین و دغدغه‌های روزگار، بقا و حیات را رقم زده‌اند و همکاران محل مطالعات اجتماعی و اقتصادی ایران برای رسیدن به جایگاه شرافتمندانه زیست شهروند ایرانی است، به احسن وجه می کوشد و با استفاده از ظرفیت همکارانی ارجمند و صاحب‌نظر این راه پرشکفت را با امیدواری و واقع‌بینی طی خواهد کرد.

به امید روزهای بهتر

حرکت در مسیر حرفه‌ای شدن

دکتر تیمور رحمانی
عضو هیات علمی دانشکده اقتصاد دانشگاه تهران

واقعیت اقتصاد که زندگی روزمره اشخاص را شکل می‌دهد، در همه جای دنیا به دو شیوه در حال تحلیل است که وضعیت کشورمان نیز نمی‌تواند تفاوت بنیادی از این نظر داشته باشد. شیوه اول که مختص علم اقتصاد در شکل متعارف آن است، عمدتا بر این متمرکز است که مسائلی اقتصادی را شناسایی و سازوکار انگیزشی برای شکل‌گیری رفتار عاملان اقتصادی را تشریح و توصیه‌هایی برای بهبود رفاه و اجتماعی فراهم کند. شیوه دوم که مختص گروه‌ها و احزاب دارای باور ایدئولوژیک راجع به تخصیص منابع و توزیع درامد و ثروت است، تلاش می کند به ترویج باور خود با اتکا به تحلیل شیوه اول، باور ایدئولوژیک خود راجع به تخصیص منابع را ترویج کند. البته تعیین است که چون اقتصاددانان هر کدام دارای باور ایدئولوژیک نیز هستند، عملا تحلیل حالص به شیوه اول یا به شیوه دوم وجود نداشته باشد و همواره ترکیبی از این دو شیوه وجود داشته باشد.

به‌طور طبیعی، در روزنامه دنیای اقتصاد مانند هر روزنامه دیگری یک باور ایدئولوژیک مرتبط با چگونگی تخصیص منابع برنیگ ترست و این ثدت رسانه‌های دنیای اسرار است و دانا امر زبان‌باری نیست. با این حال، روزنامه تلاش کرده که به طیفی از اصحاب علم اقتصاد با تنوع باور ایدئولوژیک میدان بدهد و تلاش کرده است که یافته‌های علمی خالص علم اقتصاد متعارف را ترویج کند که از این جهت بسیار ارزشمند است و کشورمان به چنین رسانه‌هایی که از تنش سیاسی اندکی فاصله بگیرند و تحلیل علمی اقتصادی خود را پرنگتر کنند، به شدت نیاز دارد.

اما چه کنیم که روزنامه حرفه‌ای تر شود؟ ضمن اینکه روزنامه همچنان می‌تواند نوع باز ویژه خود در مورد تخصیص منابع اقتصاد را داشته باشد، لازم است از ترویج باور کلیسه‌ای در اقتصاد پرهیز کند. علم اقتصاد مانند بقیه علوم، همان طور که بزرگانی چون پوپر، لاکاتوش، کوهن و سایرین به ما یاد داده‌اند، در غلیان و تحول است و پیوسته فرضیه‌ها و نظریه‌های خود را ابطال، اصلاح و بازنگری می کند. این به آن معنی است که اگر فرضیه‌ای تا کنون پذیرفته‌شده محسوب می‌شده است، متاثر از پیشرفت علم اقتصاد دچار تردید در پذیرش می‌شود. به‌عنوان مثال، به‌عنوان یک اصل کلیسه‌ای پذیرفته شده است که رقابت از جمله میان بانک‌ها منجر به افزایش رفاه اجتماعی می‌شود؛ اما علم اقتصاد نشان می‌دهد که چگونه رقابت میان بانک‌ها می‌تواند به کاهش رفاه اجتماعی منجر شود. ممکن است حاصل‌نظری بگوید چون رقابت آن طور که مدنظر ما بوده، پیش نرفته و سبب افزایش رفاه اجتماعی نشده است، اما در آن صورت این هم توجیهی است مانند توجیهات مارکسیست‌ها که ایراد انقلاب پرولتاریا به جای آنکه در پیشرفته‌ترین کشور صنعتی اتفاق بیفتد، در عقب‌مانده‌ترین آنها اتفاق افتاد.

تقدم نگاه اکارشناسی بر رویکرد سیاسی

دکتر محمدرضا پورابراهیمی
رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس

روزنامه دنیای اقتصاد در ماموریت رسانه‌ای خود که کمک به رشد اقتصادی و بهبود شرایط اقتصادی بوده موفق عمل کرده و به سهم خود و به‌عنوان یک رسانه مؤثر بوده است. درخصوص تحلیل دنیای اقتصاد، یکی از عوامل موثر در اینکه به تنوایم به شاخص‌های مد نظر بسرعم و اتفاق مثبتی را رقم بزنیم، موضوعات مرتبط با حوزه فضای رسانه است. به‌دلیل کسب‌وکار رسانه رویکرد مشاوره گری دارد و اشکالات و مسائل مرتبط با این حوزه را به شکل ویژه‌ای در دستور کار قرار می‌دهد و دوم اینکه به‌جز مطالبه‌گری نقش رسانه، تحلیل ارزشی و شفاف‌سازی است. اگر رسانه بتواند با ادبیات تخصصی با مردم و مخاطبان صحبت کند، حتما می‌تواند اثرگذار باشد. براین مبنا روزنامه دنیای اقتصاد که تاسیس شد و در عرصه رسانه و خودش را نشان داد تا امروز، تا حدی توانسته است رویکردها و موضوعات بخش اقتصادی با بصورت ویژه در حوزه نفت، بررسی، تحلیل، و خبر به‌صورت خاص پیگیری کند. تصلحه توصیه‌ام به دنیای اقتصاد این است که جنس کار علمی را هیچ‌وقت فراموش نکند و نگاه به پدیده‌ها و مولوات را فارغ از اتاق سیاسی دنبال کند. نگاه به متغیرهای اقتصادی اخیرا از فضای دولت و مجلس باشد و این موضوع به یک نگاه کارشناسی و علمی تبدیل شود. بعضا مواردی را می‌بینم که با تعبیر بزرگ‌تر انیز موضوعات تغییر پیدا کند یا با تغییر شیوه نگاه تغییر پیدا کند. شاید این یکی از چالش‌های حوزه رسانه‌ای است که باید متناسب با آنچه موقعیت اقتصادی است تیترها تغییر داده شود و مولفه‌های مربوط به آن تعریف شود. البته نمی‌خواهم بگویم که این موضوع رایج است، چراکه واقعا رایج هم نیست و حتی دنیای اقتصاد روی موضوعات اقتصادی به خوبی کار می کند. اما در عین حال تحقق این اهداف رقابت جدیدی می‌طلبد که فارغ از اینکه چه کسی رئیس جمهور، چه کسی رئیس مجلس و چه کسی وزیر است با چه رویکرد سیاسی در نظام اجرایی کشور کار می‌کند، با نگاه کارشناسی به مقوله‌ها بپردازد.

تحلیل‌های دنیای اقتصاد درست و موثر است

دکتر پیروز حناچی
شهردار سابق تهران

در سال‌های قبل از انقلاب، مطبوعات شناخته‌شده کشور بسیار معدود بودند؛ روزنامه‌های کیهان و اطلاعات دو روزنامه عمومی عمدتا بودند و البته روزنامه‌های دیگری هم وجود داشتند؛ اما هیچ کدام از نظر روزنامه‌های ایران بی سابقه است. ما سه گونه روزنامه‌نگاری فارسی داریم:

یکی، نشریه‌های دولتی و حکومتی از کاغذ اخبار و وقایع اتفاقیه تا روزنامه ایران و همشهری و جام جم که ناشرشان دولت یا حکومت یا نهادهای حاکمیتی اند و مدافع بخش دولتی و استاد و فرهنگ. یعنی دفاع از دولت در سیاست به دفاع از دولت در اقتصاد و برعکس می انجامد.

دوم، نشریه‌های اپوزیسیون و روشنفکری از قانون و صواراسرافیل و باختر امروز تا صبح امروز و ایران فردا و... که مخالف دولت و حاکمیت هستند و در اقتصاد هم از انواع دولت‌سالاری و سوسیالیسم دفاع کرده‌اند. اینان گرچه در سیاست مدافع دموکراسی اند، اما در اقتصاد از سوسیالیسم دفاع می کنند و این پارادوکس روشنفکری ایران است که با وجود نقد دولت‌سالاری سیاسی خود مدافع اقتصاد دولتی است.

سوم، نشریات بخش خصوصی که نه دولتی اند نه ضد دولت. نه حکومتی اند نه خصم حکومت. در اقتصاد طرف‌دار بخش خصوصی‌اند و در سیاست بنا هوادار جامعه مدنی باشند. این نکته برای نشریات پرتوزاری بسیار مهم است. اینان در بخش نشریات وشنفکری را تکرار نکنند و همراه با دولت‌ها و مطالبات دولت‌ها نشوند. در سامانه رسانه، همیشه ۳ رکن مهم بوده است: اول آنکه اطلاعات و محتوای تولیدی، به درستی تلقی بشود. دوم آنکه بعد از تحقیق و تفکر، تحلیل درست و صحیح صورت گیرد که مخاطب‌پذیر باشد و سوم آنکه بستر ارتباطی برای ارتبخشی و کارآمدی به بهترین روش‌ها و امکانات دیجیتال دیده شود و این واقعیت در نهاد رسانه‌ای بزرگی همچون موسسه مطبوعاتی اقتصاد تابان به وضوح نمایان است.

منظومه ارجمندی که حول ماموریت روزنامه دنیای اقتصاد، هفته‌نامه تجارت‌فردا، اکویران، اقتصادنیوز، مرکز آموزش، انتشارات، مرکز نوآوری، شبکه‌های اجتماعی و سایت‌های فضای مجازی و برگزاری همایش‌ها و دوره‌های تخصصی، قد برافراشته و خوش درخشیده‌اند، در عصر غریبت رسانه‌ای و پرهوت حضور صاحبان قلم، نعمتی است که باید از آن پاسداری شود. همکاری حوزه رسانه و سیاست، به‌شرطی پذیرفته‌شده است که هر دو نیازمند سوژه‌های مردم‌محور مشاغلانه و صداقانه تعقیب کنند و به حل مشکلات آن اهتمام ورزند. سیاست در عصر مدرن، چیزی جز پیگیری و حل مسائل جاری زیست شهروندان نیست. نظریه‌پردازان عرصه سیاست و اجتماع امروز، زندگی مردم را موضوع و خصیصه ذاتی امر سیاست‌ورزی می‌دانند.

در طول ۲۴ سال، از آغاز انتشار سیاسی نظام جدید، با کمال تاسف باید بپذیریم که ایران تولدی ناقص داشته و این نقص در فهم و کارکرد سیاست دموکراسی ایرانی هم مشهود است و در نحوه حکمرانی حاکمان هم دیده می‌شود. بی‌تردید همین اندک تنفس منطقه نهادهای رسانه‌ای و تاثیرگذاری محدود آن در اتمسفر سیاسی ایران، مرهون تلاش‌های تاریخی و مقاومت‌ها و تحمل هزینه‌های فراوانی است که اهالی مطبوعات، بی‌هیچ پشتیبانی از سوی نهادهای مدعی حمایت، با مظلومیت تمام می‌پردازند. در این لحظه نقش و نام دنیای اقتصاد و مدیریت ارجمند و صبور و فرهیخته در صدر می‌درخشد.

بنده بر این باورم که حضرت آقای بختیاری عزیز، با مدیریت ارزشی و با دغدغه دقیق انتظار محیاران و ورود به عرصه مهم‌ترین عناوین و دغدغه‌های روزگار، بقا و حیات را رقم زده‌اند و همکاران محل مطالعات اجتماعی و اقتصادی ایران برای رسیدن به جایگاه شرافتمندانه زیست شهروند ایرانی است، به احسن وجه می کوشد و با استفاده از ظرفیت همکارانی ارجمند و صاحب‌نظر این راه پرشکفت را با امیدواری و واقع‌بینی طی خواهد کرد.

به امید روزهای بهتر

مزیت مهم دنیای اقتصاد

دکتر علی سرزعیم
اقتصاددان

روزنامه دنیای اقتصاد دغدغه زمانی‌ترین روزنامه و کار کرد که بستن مطبوعات امر ارجلبی بود و به‌طور طبیعی انتظار نمی‌رفت یک رسانه عمری بیشتر از یک یا دو سال پیدا کند. از یکسو حیرت‌آور و از سوی دیگر سرزنش‌ها است که یک روزنامه حضوری بتواند بیش از دو دهه تداوم یابد و به دلایل مالی یا محدودیت‌های مالی متوقف نشود. به نظرم بخش مولد لازم برای موفقیت یک روزنامه به‌طور عام و یک روزنامه اقتصادی به‌طور خاص آن است که جهت کسبی درستی داشته باشد و این جهت گیری به یک مکتب اقتصادی مقبول متکی باشد. اتکا به یک مکتب اقتصادی معقول و مقبول موجب می‌شود تا در تحلیل پدیده‌های مختلف دچار سردرگمی و مواضع متناقض نشویم. در دو دهه اخیر مشاهده کردیم که بسیاری از رسانه‌های معروف و شناخته‌شده در عرصه اقتصاد موضعی گرفتند که با هم همخوان نبودند و به جای اینکه چارچوب فکری مسجمی داشته باشند، با دنباله‌رو و جوجامه شدن با دنیا که امروز می‌افراد، مزیت مهم دنیای اقتصاد آن بود که از دوره اول تاسیس این بنگاه‌ها در ارتباط با وزرا و مناصب مدیریتی و مشاوره‌ای اقتصادی در چه تصمیمات و رویکردهای اقتصادی است. آرامن و باید ادعای کرد کارکرد اصلی روزنامه دنیای اقتصاد آموزش مسوولان، سیاستگذاران اقتصادی و حتی نظام کارشناسی در وهله اول و جامعه تحصیلکرده و طبقه متوسط و مدیران شرکت‌های اقتصادی و مهم بوده بوده است. به باور اینجانب به رغم اینکه سیاست‌های اقتصادی در ایران بهبود چندانی نیافت و خطاها کماکان تکرار می‌شود و در سیاستگذاری کماکان بر همان پاشنه می‌چرخد، اما تاثیر دنیای اقتصاد بر بخشی از جامعه مهم ایران غیرقابل انکار است. چه خوشمان بیاید چه خوشمان نیاید چاره از طی کردن این مسیر نبوده و نیست و باید آن قدر در این مسیر استمرار داشت تا نهایتا سیاست‌های اقتصادی در ایران اصلاح شود. برای فهم اینکه در آینده چه مسیری را در پیش گیریم، باید توجه داشت در زمانه‌ای قرار داریم که تلفن‌های هوشمند و پیامرسان‌های مختلف تحولی در عرصه رسانه‌های رسمی و سنتی ایجاد کرده‌اند و به چالشی در برابر آنها تبدیل شده‌اند. از سوی دیگر دولت از اطلاع ثانوی جنال با تنگنای بودجه درگیر است که دیگر جزئی نقش وسزای در اقتصاد ندارد که توجه کارد که در گذشته داشته است. به‌رغم این وضعیت نامناسب در سال‌های قبل، شاهد رشد و شکوفایی تدریجی کمی در اقتصاد خصوصی هستیم. به باور من، روزنامه دنیای اقتصاد اگر بخواهد عمیق و کارشناسی رویکردهای خود را تصحیح کند تمرکز کند. به تمرکز مگر مکررات می‌افتد؛ چراکه مسائل امروز اقتصاد در سطح سیاستگذاری به ۳۰ سال قبل تفاوت چندانی نمی‌کند. به نظر اینجانب در این زمان نیاز است تا دنیای اقتصاد با یک تغییر راهبرد مواجه شود و تمرکز خود را از مسائل سیاستگذاری کلان به بررسی عملکرد شرکت‌های موفق و ناموفق بخش خصوصی تغییر دهد. این گونه است که نمی‌تواند نیاز جدیدی را برآورده سازد و مخاطبان خود را حفظ کند و حتی افزایش دهد. امیدوارم بتوانم جشن ۳۰ سالگی و حتی ۵۰ سالگی دنیای اقتصاد را ببینم. برای همه دست‌اندرکاران این رسانه آرزوی موفقیت دارم.

احیا گر گفتمان اقتصاد

دکتر احمد عزیزی
معاون اسبق بانک مرکزی

در پاسخ به این پرسش که عملکرد «دنیای اقتصاد» طی دو دهه گذشته چگونه بوده است، آثار را در ظرف زمان و مکان، از جمله در مقایسه با همنوعان باید سنجید. در چنین سنجشی گروه رسانه‌ای دنیای اقتصاد با اطمینان رتبه نخست را با فاصله و تمایز، از آن خود کرده است.

دنیای اقتصاد به توسعه و حمایت و زنده داشت و بعضا احیای گفتمان اعتدال در اندیشه اصلی نخگانی جامعه و کشور بیشترین کمک را کرده است. از سقوط کامل اندیشه و عمل گرایانه سیاسی و اندیشه عمومی جاری در جامعه جلوگیری کرده است. هرچند در سیاست‌سازی در حوزه اقتصادی نتوانسته است اثر مشابه داشته باشد. هرچند معلوم نیست که تلاش بیشتر در جهت اثربخشی سیاستگذاری منجر به تعطیلی آن نشود. ارزیابی آنها مشاهده کرده است و می‌داند چقدر کار شما عزیزان در ترویج و پاسداشت حقوق اقتصادی و حق آزادی و انتخاب جامعه در اقتصادی نفتی، بسته و دولتی، سخت و توانفرساست.

برای تداوم توفیقاتتان به نظرم همان طور که از یک دانشکده موفق، هر سال دانشجویانی فارغ‌التحصیل می‌شوند و تغییر و تحولاتی در کادرهای علمی و آموزشی آن به‌طور رضایتمندانه صورت می گیرد؛ ولی همواره دانشجویان و کادرهای جدید و جوانی به آن وارد و خون تازه‌ای در رگ‌های آن به جریان می‌افتد، دانشکده «دنیای اقتصاد» هم باید بسیار دغدغه‌مند مخاطبان و سرمایه انسانی خود باشد و ضمن ارتقای کمی و کیفی مخاطبان و حمایت از کادرهای موجود، در فکر جذب مخاطبان جدید و روزنامه‌نگاران نخبه و مجرب برای مواجهه با شرایط اقتصادی و سوالاتی باشد که هر روز سخت‌تر و پیچیده‌تر می‌شود و فاتق آمدن بر آن جز از طریق افزایش قیمه همگانی و ارتقای خرد و همکاری جمعی ممکن نیست. سعی و تلاش شما نازنینان را می‌ستایم و از درگاه پروردگار متعال آرزوی توفیق روزافزون شما عزیزان و سربلندی مردم و میهن عزیزمان را دارم.

ناشر مفاهیم درست اقتصاد

دکتر محمود تقوی
رئیس اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی تهران

یکی از رخدادهای فرخنده و ارزگذار در دو دهه گذشته وجود و حضور یک گروه رسانه‌ای قوی از بخش خصوصی واقعی در مجموعه دنیای اقتصاد بوده است که به‌عنوان ترمیون بخش خصوصی کشور فعالیت کرده و صدای واقعی مطالبات و خواسته‌های بخش خصوصی را به مسائله توم مبدل کرده و نظری و گشایشی در اقتصاددانان بوده است. روزنامه دنیای اقتصاد به‌عنوان رکن این مجموعه در تمام سال‌های گذشته یک والا و مسیر منطقی را پیموده و توانسته و توانسته است که در مسیر علم روز اقتصاد با گرادوری آرا و نظرات فعالان اقتصادی و اکادمیسین‌های اقتصاد هم به سیاستگذار پیشنهاد درست و دقیق بدهد و هم دانش و آگاهی عمومی از اقتصاد را بالا ببرد.

از طرفی نظام حکمرانی اقتصاد کشور به‌دلیل فضای بسته و متمرکز تصمیم‌گیری و مدیریتی که مبتنی بر اقتصاد دستوری دولتی و درهمه ساحت‌ها اعم از تولید، تامین، توزیع و تجارت خارجی، کمتر گوش شنوایی برای پیشنهادهای مشفقانه و منصفانه داشته، اما صاحب‌نظر بخش خصوصی از این مسائله دست نکشیده و دنیای اقتصاد نیز به عنوان بازتاب‌دهنده و منعکس‌کننده این نظرات طی همه این سال‌ها تلاش کرده است با دوری بیا و درست از فضای سیاسی و سیاست‌زدگی، در مسیری که به آن باور دارد به پیش برود.

از طرفی نمی‌توان از نقش اثرگذار و مهم این رسانه در اعتلای آگاهی عمومی و دانش مدیران و صاحبان کسب‌وکارهای بخش خصوصی غافل شد که موجب شده است مولفه‌های مهمی چون آزادی اقتصادی و توسعه بر محور بخش خصوصی در افکار عمومی نهادینه شود و بسیاری از انحرافات فکری و نظری و کژمنشی‌های کارکردی در اقتصاد یا اصلاح شود یا حداقل با نظر منفی عمومی مواجه شود؛ مانند امروز که عموم مردم می‌دانند بسیاری از عدم‌توفیق‌ها در صنایعی همانند خودرو ناشی از اقتصاد دستوری است و این مطالبه وجود دارد که نهاد دولت و بنگاه‌های دولتی از مداخلات قیمتی پاس بکشد؛ حتی اگر هنوز این امر محقق نشده باشد.

توفیق رسانه‌های اقتصادی بخش خصوصی به‌ویژه دنیای اقتصاد در این است که توانسته‌اند طی مدت دو دهه گذشته با تلاش مستمر و واجد همه موانع، به جامعه ایرانی مفاهیم درست اقتصاد را آموزش دهند و اهمیت بالایی کار و کارآفرینی را تفهیم کنند و فعال بخش خصوصی که مدت‌ها به عنوان مرفه بی‌درد و سرمایه‌دار یا رانت‌جو معرفی می‌شدند، به آنچه واقعا بود و هست، یعنی کارآفرین ذغدغه‌مند و تولیدکننده دلسوز و ایجادکننده رفاه را به مردم بشناسانند و رسیدن به این جایگاه را به‌عنوان یک افتخار ملی تبیین کنند.

تردیدی ندارم که شرایط اقتصاد کشور چند سالی است در وضعیتی نامتعادل و بی‌ثبات قرار گرفته که شاخصه اصلی آن تورم بسیار بالا، مداخله دولت، رشد پایین و خیلی‌های قیمتی بعد از یک دوره ثبات دستوری است. در این شرایط برعهده اقتصاددانان و صاحب‌نظران مشفق است که بیش از گذشته به سیاستگذار و مردم تعامل و گفت‌وگو برقرار کند و سعی کنند راهکارهای علمی و منطقی اقتصادی را پیش پای او بگذارند. از طرفی با اعلام همان نسبت به نتایج وجیع دوام شرایط کنونی، او را نسبت به آنچه تاکنون انجام داده و نتایج حاصله از آن آگاه کنند تا به این یقین برسد که همان سیاست‌هایی که تا کنون در پیش گرفته و به این نقطه نامطلوب رسیده است، نمی‌تواند از آن خارج شده و راه بیهود. از تصمیم‌های جدید جیوراته و سیاست‌های علمی تجربه‌شده بر می‌گذرد. اقتصاد ایران در حال گرفتار در نقاه نورم مزمن دورقمی است که مسائله تورم مبدل به دنیا حل شده و کشورهای دگربر با تورم بالا به زحمت از تعداد انگشتان یک دست فراتر می‌رود. اگرچه مساله تحریم‌های ناعادلانه از سوی آمریکا برای اقتصاد ایران شرایط خاصی پیش آورده است، اما نخست باید در رفع تحریم کوشید و دوم اینکه نگذارد این تحریم داخلی که فشار بیشتر و بار سنگین‌تری دارد بر تحریم خارجی سوار شود و اقتصاد ما را درگیر تورم و رکود کند. امیدوارم که رسانه‌های مستقل و برخاسته از بطن بخش خصوصی مانند دنیای اقتصاد، همانند گذشته با دوری از فضای سیاسی و شعارهای سیاست‌زده، در فضای علمی و منطقی اقتصاد، با توجه بیشتر به فعالیت‌های بخش خصوصی و با همراهی و حمایت از اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی به‌عنوان خانه فعالان بخش خصوصی کشور مانند چراغی روشن در مسیر حرکت به سمت توسعه فراگیر و همه‌جانبه اقتصادی کشور باشند.

سرکن آگاهی‌بخشی اقتصادی به عموم

دکتر سجاد ابراهیمی
اقتصاددان

آگاهی‌بخشی به آحاد مردم یکی از عناصر و ملزومات توسعه کشور است که به کمک رسانه‌ها محقق می‌شود. در حوزه اقتصاد آگاهی بیشتر مردم باعث مطالبه‌گری از سیاستگذار اقتصادی می‌شود که سیاست‌های صحیح و بلندمدتی را پیش گیرد. به‌طور قطع آگاهی اقتصادی مردم در حال حاضر بسیار بیشتر از یک دهه و دو دهه پیش است و به زعم من، دنیای اقتصاد سهم بسزایی در این آگاهی‌بخشی عمومی اقتصادی داشته است.

رسانه‌های اقتصادی در مسیر پیش رو باید تلاش کنند که در راستای محورهای زیر فعالیت رسانه‌ای خود را پیش ببگیرند:

تبیین آثار سیاست‌های پوپولیستی که منفعت کوتاه‌مدت و خسران بلندمدت دارد.

تبیین وضعیت فعلی حوزه‌های مختلف اقتصادی که در محیط عدم انتشار داده‌های شفاف امر مهم و ضروری تلقی می‌شود.

ارائه نگرش صحیح به آحاد مردم درخصوص اصلاحات اقتصادی لازم در حوزه‌های مختلف اقتصادی.

چند ایده برای دنیای اقتصاد

دکتر سمیه مردانه
اقتصاددان

با توجه به مطالب منتشرشده در دنیای اقتصاد می‌توان گفت که این جریده در پیشبرد اهداف و ماموریت‌هایش موفق بوده است. در طول دو دهه انتشار، این رسانه با انتشار مطالب و گزارش‌های مفید و کاربردی، به دنبال ترویج فرهنگ کار و تلاش برای رشد اقتصادی کشور بوده است. همچنین، با ارائه

بیست و یکمین سالگرد انتشار روزنامه دنیای اقتصاد

سه‌شنبه . ۵ دی ۱۴۰۲
۱۲ جمادی الثانی ۱۴۴۵ . ۲۶ دسامبر ۲۰۲۳
سال بیست و دوم . شماره ۵۹۰۸

روزنامه صبح ایران دنیای اقتصاد
مرکز راه‌حل‌های رسانه‌ای(رهیاب)
۵۲۱۸۹۶۶۰
vijenameh@den.ir

بهترین روزهای من

شروین شهریاری
تحلیلگر بازار سرمایه

در اوایل دهه ۸۰ هر روز به ساختمان آبی بورس جنب پل حافظ می‌رفتم با یک ۵۰تومانی به دست، می‌دویدم تا کمی زودتر از شروع بازار به تالار برسم تا مبادا فردی که دم در تالار بساط می کرد، «دنیای اقتصاد» تمام کند. در سال ۸۶ برای اولین‌بار به‌عنوان یک نویسنده ناشناس متن تحلیل سهام یک شرکت را برای گروه بورس روزنامه دنیای اقتصاد فرستادم. امیدی به چاپ مطلب نداشتم؛ چون در همان چند سال اول نیز دنیای اقتصاد آن‌قدر معتبر شده بود که برای من «سهامدار جزء» معقول نبود که مطلبم چاپ شود. هنوز البته چند نسخه از هارد کپی صفحه ۱۰ روزنامه فردای آن روز را دارم که مطلب من در میانه صفحه با تیتر درشت کار شده بود. چند روز بعد محسن ایلچی، دبیر دوست‌داشتنی گروه بورس، با من تماس گرفت و سوژه یک ستون جدید متولد شد: «پرسش و پاسخ با خوانندگان.» به این ترتیب، بهترین روزهای من در بورس تهران همان چند سالی شد که ستون مزبور را هر روز می‌نوشتم و قبل از ظهر ایمیل می کردم. چند سال بعد اما ماجرای من و دنیای اقتصاد به اوج جدیدی رسید؛ جایی که با اشتیاق هر روز از شرکت بیرون می‌زدم تا زودتر به بچه‌های تحریریه در خیابان مطهری برسم و به‌عنوان دبیر گروه، صفحات بورس را با سوژه‌های ابتکاری ببندیم. از آن پس هم «یک هفته با تپیکس» را نوشتم تا بند تعلق با دنیای اقتصاد نگسلد. هنوز هم بعد از ۲۰ سال فکر کنم از اولین کسانی هستم که آن‌قدر صفحه را رفرش می کنم تا روزنامه فردا را هر نیمه‌شب ساعت ۱۲ بخوانم. با بچه‌های گروه بورس هم که دیگر آنها را نمی‌شناسم، هرطور شده کانالی برای ارتباط می‌زنم تا یاد روزهای شیرین روزنامه‌نگاری را زنده نگه دارم. روزنامه برای من فقط دنیای اقتصاد نبود، بلکه دنیایی بود که در آن بذر تحلیلگری و نوشتن و علاقه به اقتصاد در آن بارور شد.

دو بال پرواز دنیای اقتصاد

دکتر سروش کیانی
تحلیلگر اقتصاد محیط زیست

نگاهی به آنچه دنیای اقتصاد در طی ۲۱ سال اخیر پشت سر گذاشته و سیر تکمیلی و توسعه‌های آن به‌رغم تمام مشکلات و پستی و بلندیهای دو دهه اخیر ایران به‌ویژه در حوزه فعالیتی این مجموعه، نشان از موفقیت این مجموعه تخصصی در انجام رسالت خویش دارد. تکمیل تمام بخش‌های مورد نیاز یک رسانه تخصصی و حرفهای اقتصادی متناسب با تغییر و تحولات جامعه، زیرساخت بسیار ارزشمندی را برای جامعه علمی اقتصادی کشور و عموم مردم به‌عنوان بهرهبرداران اصلی این مجموعه فراهم کرده است. در نتیجه این امر میتوان گفت این مجموعه در ارتقای سطح دانش و آگاهی جامعه در حوزه اقتصاد و علوم مرتبط با آن نقش بسزا و تعیین کنندهای داشته است و می‌توان این مجموعه را در پیشبرد اهداف و انجام ماموریتهای خود میتوان بطور کامل موفق دانست.

دنیای اقتصاد را میتوان زبان مشترک جامعه علمی و دانشگاهی اقتصاد و علوم مرتبط با فعالان اقتصادی و عموم مردم دانست. جاری و ساری شدن مستمر این زبان نیازمند هماهنگی با تغییر و تحولات جامعه است. امری که باید در عین حفظ بنیانها و شالوده‌های علمی این مجموعه صورت پذیرد. در واقع دنیای اقتصاد باید متناظر با حفظ رویکرد علمی و تخصصی خود بتواند همچنان که خود را تاکنون این گونه معرفی کرده است، منطبق بر تغییرات و نوآوریهای دنیای مدرن تغییرات را در خود بپذیرد و پیش رود. ارتباط بیشتر این مجموعه با طیفهای مختلف مرتبط با خود در حوزه‌های دانشگاهی، مراکز پژوهشی، فعالان اقتصادی، نهادهای توسعه فناوری و مراکز دانش‌بنیان از یکسو و عموم مردم از سوی دیگر به‌طور قطع در تحقق کامل اهداف آتی این مجموعه نقش پررنگ و تاثیرگذاری خواهد داشت.

رسانه‌های تخصصی و رشد جامعه

دکتر مهدی طغیانی
سخنگوی کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی

پیشنهادم به دنیای اقتصاد این است که به سمت ضمیمه‌های مخاطب‌محور بروند؛ چراکه ممکن است آنچه از اقتصاد ایران به درد کارگر کارخانه می خورد به درد فعال بزرگ اقتصادی نخورد، اما هر بخش از جامعه باید در حوزه مختص خود، فهم و دانش بالاتری از موضوعات اقتصادی پیدا کند و شرایط موفقیت را به‌دست آورد. نشریات تخصصی و روزنامه‌ها در همه حوزه‌ها از جمله در حوزه اقتصاد به رشد و تعمیق فهم مردم در آن حوزه تخصصی کمک می کنند. کلا رسانه‌های مکتوب رسانه‌هایی هستند که قصدشان تعمیق دانش و فهم مخاطبشان درخصوص موضوع مشخص است. لذا این رسانه‌ها خیلی می‌توانند به جامعه مخصوصا در حوزه‌های تخصصی کمک کنند. در حوزه اقتصاد، روزنامه دنیای اقتصاد از رسانه‌های قدیمی است. این روزنامه به‌ویژه در حوزه اقتصاد مسکن، اقتصاد حمل‌ونقل و همه حوزه‌هایی که نیاز است در کشور کارهای تخصصی و جدی صورت گیرد، کارهای خوبی انجام داده است. من امیدوارم که دوستان در مسیر کاری خود موفق باشند. متاسفانه در فضای رسانه‌ای، گاه حرف‌هایی درخصوص موضوعات اقتصادی مطرح می‌شود که بسیار پوچ و سست هستند؛ چراکه حرف‌های عمیق و جدی را یا نمی‌زنیم یا کم می‌زنیم. در تصمیم گیری‌ها نیز از همین موارد ضربه می‌خوریم. نشریات و رسانه تخصصی وظیفه‌اش این است که این کارها را خوب انجام بدهد و روزنامه دنیای اقتصاد صاحب تجربه است و خوب کار می کند.

ما باید به سمتی برویم که برای مخاطب مختلف برنامه خاص خودش را داشته باشیم. در حال حاضر همه مخاطبان را همگن فرض می کنیم. یعنی روزنامه می گوید این مطلب را کارگر، کارمند، صاحب کسب‌وکارهای بزرگ و... می‌خوانند. بنابراین میانه را می گیرد. اما به نظر می‌رسد باید کم کم به سمت ضمیمه‌های مخاطب‌محور برود. پیشنهادم به دنیای اقتصاد این است که به سمت ضمیمه‌های مخاطب‌محور بروند.

مماشات ممنوع

غلامرضا نوری‌قزلجه
رئیس فراکسیون مستقلین مجلس شورای اسلامی

آشنایی من با روزنامه دنیای اقتصاد به حدود ۱۲ سال قبل برمی گردد و به نظرم این روزنامه توانسته است رسالت خود را در حوزه اقتصاد انجام دهد. رسانه منعکس کننده و منتقل کننده موضوعات است و در این مهم، دنیای اقتصاد توانسته است نقش خود را به خوبی ایفا کند و گزارش‌هایش قابل استفاده بوده است. سوگیری‌های سیاسی و جناحی در روزنامه دنیای اقتصاد کمتر مشاهده شده و رسانه قابل اتکایی خصوصا در حوزه اقتصاد و اقتصاد سیاسی محسوب می‌شود و خوب عمل کرده است.

رسانه‌ها نباید در انعکاس واقعیت‌ها مماشات کنند و این موضوع چندان در روزنامه دنیای اقتصاد دیده نشده است. گاهی یک جمعی در کشور به یک بحث اقتصادی رو می کنند که نشریه نباید به آن مسیر برود. رسانه اگر از نظر علمی به این نتیجه رسید مسیری که آن جمع انتخاب کرده‌اند و جمع زیادی هم آن مسیر را می‌روند نادرست است، باید واقعیت‌ها را بنویسند؛ چون زمانی که مسیر نادرست است مطمئن باشید که هر چه تعداد آن جمع زیاد باشد، باز هم از آن مسیر برمی گردند.

بنابراین توصیه من به دنیای اقتصاد این است که در چنین شرایطی با توجه به اصول خود بر مسیر صحیح و علمی که در حوزه اقتصاد دارد، پافشاری و روشنگری کند، جا نزند و مقهور یک جمع، یک جریان سیاسی و یک دولت نشود. برای مثال حذف ارز ۴۲۰۰ تبعاتی برای کشور داشت و جهش قیمت‌ها که در کشور صورت گرفت به‌دلیل این تصمیم بود. اما خیلی‌ها دیدند که دولت به این سمت می‌رود و فشار دولت زیاد است. بنابراین به سمت حذف ارز ۴۲۰۰ رفتند. برخی می‌دانستند که حذف ارز ۴۲۰۰ موجب گرانی، تورم و افزایش قیمت‌ها می‌شود؛ اما از کنار آن گذشتند. درحالی که نباید یک رسانه از کنار این مسائل بگذرد و باید آزادانه نظرش را انعکاس دهد.

رسانه‌ای برای روزهای سخت

محمد لاهوتی
رئیس کنفدراسیون صادرات ایران

بدون شک روزنامه دنیای اقتصاد یکی از برترین رسانه‌هایی است که در حوزه دفاع از منافع بخش‌خصوصی طی دو دهه تلاش کرده و به خوبی توانسته رسالت حرفه‌ای خود را در بزنگاه‌های تصمیم گیری و تصمیم‌سازی ایفا کند و تلاش سازنده‌ای را در جهت جریان دادن به نقش‌آفرینی بخش واقعی اقتصاد ایران به ثمر رسانده است؛ هرچند فضای اقتصادی ایران و تصمیم گیری‌های متاثر از فضای تحریمی ظرف سال‌های گذشته مخاطرات بسیاری را برای فعالان اقتصادی و بخش‌خصوصی ایجاد کرده است و رسانه نیز به‌عنوان بخشی از اقتصاد، به‌دلیل برخی تدابیر نتوانسته به هدف اصلی خود یعنی بسترسازی برای اتخاذ تصمیم درست و مفید برای اقتصاد به‌طور جامع و کامل دست یابد. در دوره جدید فعالیت روزنامه وزین دنیای اقتصاد توصیه می‌شود تا همچنان این رسانه به رسالت حرفه‌ای خود در عرصه تبیین و تحلیل مسائل اقتصادی ادامه دهد و با بسترسازی برای دسترسی هر چه بیشتر آحاد مردم و فعالان اقتصادی به تصمیمات و مصوبات که به نوعی گردش بهینه اطلاعات محسوب می‌شود، تمام تلاش خود را به کار بندد.

حرکت بر مدار اخلاق و حرفه‌ای گری

محمد سالاری
رئیس کمیسیون شهرسازی و معماری شورای پنجم شهر تهران

رسالت رسانه اطلاع‌رسانی، آگاهی‌بخشی و انتقال اخبار و پیام‌ها و تحلیل‌های متفاوت در عرصه‌های مختلف به جامعه و البته پژوهشگران، مسوولان، مدیران و تصمیم‌گیران و تصمیم‌سازان است؛ اما باید توجه داشت که در ایفای این رسالت، دو مولفه مهم یعنی رعایت اخلاق حرفه‌ای و تولید محتوا آن‌هم مبتنی بر رویکرد علمی از جمله شاخص‌های موثر در بررسی کارنامه رسانه‌هاست.

در دنیای امروز که فضای مجازی توسعه بسیار گسترده‌ای یافته و سرعت انتشار اخبار و انتقال پیام افزایش چشم‌گیری داشته است، متاسفانه شاهد اتفاقات ناخوشایندی در عرصه رسانه‌ای کشور و بلکه جهان هستیم، اولی افول مطبوعات، دومی عدم پایبندی به اخلاق حرفه‌ای و انتشار اخبار و اطلاعات بدون توجه به سندیت آنها و سومی کاهش کیفیت و محتوای تولیدی قابل اعتنا و سوگمندانه رسانه‌های بسیار کمی هستند که در این مقایسه‌ها، کارنامه قابل قبول داشته باشند.

به‌دلیل حضور در مطبوعات و مدیریت رسانه‌های نوشتاری و اندک تجربه‌ای که دارم، بر این باورم که روزنامه دنیای اقتصاد، رسانه‌ای است تخصصی که پس از ۲۱ سال فعالیت و در زمان‌هایی که مطبوعات مورد بی‌مهری بسیار جدی از سوی مسوولان مرتبط و البته جامعه قرار گرفته‌اند، توانسته است با موفقیت به فعالیت حرفه‌ای و تخصصی خود در عرصه مطبوعات ادامه دهد و از جایگاه و تراز بسیار قابل دفاعی در بین صاحب‌نظران، مدیران، نخبگان، حرفه‌مندان و بستر اجتماع برخوردار باشد؛ تا جایی که امروز به سبب تولید محتوای تخصصی مبتنی بر پیوست‌های پژوهشی و مطالعاتی و اسناد و مدارک به‌عنوان یک مرجع قابل اعتنا می‌توان به آن رجوع کرد.

در طول هشت سال حضورم در پارلمان شهری پایتخت و مسوولیت کمیسیون شهرسازی و معماری شورای شهر تهران، می‌دانم که محتوای منتشرشده در بخش شهری و مسکن روزنامه دنیای اقتصاد از جمله حرفه‌ای‌ترین و قابل اعتناترین مطالب حوزه معماری، شهرسازی و مسکن است و به همین دلیل توانسته است به‌عنوان رسانه‌ای نسبتا مرجع در این حوزه و به‌ویژه در حوزه اقتصاد و تبیین مفهوم توسعه در کشور، جایگاه ویژه‌ای به‌دست آورد و همان گونه که اشاره شد، بدون تردید یکی از رموز موفقیت این رسانه را می‌توان حرکت بر مدار اخلاق و عملکرد حرفه‌ای دانست که حتی در گزارش‌های منتقدانه خود سعی کرده است از انصاف و عدالت فاصله نگیرد و تلاش کند در حوزه اطلاع‌رسانی مبتنی بر اسناد و مدارک عمل کند.

> بدون تردید یکی از رموز موفقیت این رسانه را می‌توان حرکت بر مدار اخلاق و عملکرد حرفه‌ای دانست که حتی در گزارش‌های منتقدانه خود سعی کرده است از انصاف و عدالت فاصله نگیرد و تلاش کند در حوزه اطلاع‌رسانی مبتنی بر اسناد و مدارک عمل کند

اکنون در بیست‌ویکمین سالگرد انتشار این روزنامه، آرزو می کنم که این رسانه و اصحاب آن، همچنان در انجام رسالت اصلی خود موفق باشند و با اطلاع‌رسانی و ارائه محتوای غنی، بیش از پیش در آگاهی‌بخشی جامعه به ارتقا و رشد اندیشه و توسعه ایران‌زمین کمک کنند.

کماکان علم را مبنا قرار دهید

دکتر علی مزیکی
اقتصاددانان

هدفی که می‌توانم برای دنیای اقتصاد متصور شوم، این است که بتواند اخبار اقتصادی را که معمولا به بیان فنی و شاید به شکل پیچیده وجود دارد، با زبان ساده و شیوا در اختیار عموم قرار دهد که به نظر من در این مسیر تا حدود بسیار زیادی نیز موفق بوده است. دنیای اقتصاد در این حوزه به یک برند تبدیل شده است و تا به حال این موفقیت برای دنیای اقتصاد حساب می‌شود که هم اخبار را بدون جانبداری خاصی منعکس کند و هم اینکه برای خواننده تا حدودی غیرحرفه‌ای هم قابل فهم باشد.

دنیای اقتصاد در مسیری که پیش رو دارد، لازم نیست طرحی نو دراندازد یا انقلابی عمل کند، بلکه بهترین کار این است که مسیری را که پیموده است، ادامه دهد و در کارهایی که تاکنون در پیش گرفته استمرار ورزد. این استمرار خود یک موفقیت به شمار می‌رود. جز این معتقدم که این رسانه باید سعی کند مبتنی بر مطالعات علمی، اظهارنظرها را منعکس کند و به اصطلاح مقهور جریان رسانه‌ای که به لحاظ سیاسی به سمت و سوی خاصی می‌خواهد برود، نشود و مبنای تحلیل‌ها را بر علم قرار دهد. به نظر من این موضوع یک هدف بسیار مهم است. در عین حال، اگر ارتباط روزنامه با جامعه ساده و صریح باشد؛ به‌نحوی که محتوای تولیدشده برای عموم قابل فهم باشد، دومین کانال تاثیرگذاری روزنامه گشوده می‌شود البته که این کار ساده‌ای نیست. ما برای اینکه بتوانیم علوم را به زبان عامه‌فهم ترجمه کنیم، راه سختی در پیش داریم.

توصیه‌هایی برای دنیای اقتصاد

دکتر بهروز ملکی
کارشناس و تحلیلگر مسکن

در شرایطی که با بیماری مزمن گنگی اندیشه و عدم شفافیت گفتمان دست به گریبان هستیم، برخورداری دنیای اقتصاد از چارچوبی مشخص، برای ارزشمند بودن این رسانه کفایت می کند. به‌ویژه که این چارچوب، همسو با تفکرات رسوب کرده چپِ پوپولیستی نیست. ضمن اینکه استقلال نسبی از سیاست‌های دولت‌ها، این رسانه را از انگ حامی یا ناقد کور بودن، مبرا و منزه کرده است.

اما به‌عنوان یک مخاطب قدیمی دنیای اقتصاد انتظار دارم این رسانه جایگاه بلندمدت خود را بازتعریف کند. در دنیایی که رسانه‌ها به سرعت در حال تحول در راستای تامین نیاز و ذائقه مخاطب هستند، غفلت از این مهم، گناهی نابخشودنی خواهد بود. به‌عنوان نمونه درحالی که رسانه‌های کاغذی به سرعت در حال تحول به رسانه‌های مجازی هستند، دنیای اقتصاد باید بیندیشد که چرا با این سرمایه عظیم، در حال جا ماندن از رقیبان نوپای خود در عرصه مجازی است (حجم بازدید کانال‌های تلگرام و اینستاگرام و... موید این مساله است).

یا درحالی که فقدان تلویزیون مستقل در کشور فضای مناسبی برای رشد رسانه تصویری اکوایران قرار داده، چرا شاهد درخشش مورد انتظار از این رسانه - متناسب با سرمایه عظیمی که برخوردار است- نیستیم؟

بر این اساس ضروری است مدیران دنیای اقتصاد بیش از پیش، نظر مخاطبان را درباره کم و کیف محصولات متنوع دنیای اقتصاد و حتی صفحات خود روزنامه مورد توجه قرار دهند. به‌عنوان نمونه درخصوص هفته‌نامه تجارت فردا که انصافا از موفق‌ترین محصولات دنیای اقتصاد بوده است، ترجیح مخاطب بر انتشار هفتگی با محتوای کنونی است یا انتشار ماهانه با محتوای غنی‌تر؟

> بر این اساس ضروری است مدیران دنیای اقتصاد بیش از پیش، نظر مخاطبان را درباره کم و کیف محصولات متنوع دنیای اقتصاد و حتی صفحات خود روزنامه مورد توجه قرار دهند

مخلص کلام اینکه دنیای اقتصاد دیگر نهالی نوپا نیست. درخت تنومند پُرثمری است که البته بیش از هر زمانی نیازمند هرس، پیوند، نور و به‌طور کلی رسیدگی و پایش است وگرنه روند رشد آن، متوقف می‌شود و در بهترین حالت، وضع موجود خود را حفظ خواهد کرد.

دنیای اقتصاد؛ نماد بلوغ جامعه ایران

دکتر حسین عباسی
اقتصاددان

دنیای اقتصاد تقریبا تنها روزنامه اقتصادی است که عمده مطالبش با استانداردهای علم اقتصاد سازگار است. این امر که یک رسانه بخش خصوصی توانسته است در تمام این سال‌ها بدون درافتادن در ورطه کسب مشتری از طریق پخش اخبار جنجال‌برانگیزِ بی‌محتوا، به حیات خود ادامه دهد، نشان مبارکی است از اتفاقاتی که در عرصه اقتصاد و اجتماع ایران افتاده است.

در بُعد عرضه اطلاعات و تحلیل‌های اقتصادی به آن درجه از بلوغ رسیده‌ایم که مطالب عرضه‌شده در روزنامه‌ای مانند دنیای اقتصاد با تایید اقتصاددانان آگاه از جریان روز علم اقتصاد روبه‌رو است و توانسته است همکاری آنها را جلب کند و در بُعد تقاضا برای دانش اقتصادی هم جامعه ایران به آن درجه از بلوغ رسیده است که یک روزنامه‌ای حرفه‌ای بتواند به اندازه کافی طرفدار داشته باشد و جای خود را در میان مردم باز کند. این امر امکان‌پذیر نمی‌شود مگر با ارائه اطلاعات درست به شیوه‌ای حرفه‌ای و در عین حال جذاب برای کارشناسان و غیرکارشناسان. به دنیای اقتصاد بابت این موفقیت تبریک می گویم.

> دنیای اقتصاد تقریبا تنها روزنامه اقتصادی است که عمده مطالبش با استانداردهای علم اقتصاد سازگار است

در دنیای به سرعت متحول‌شونده کنونی، روزنامه دنیای اقتصاد، مانند هر فعالیت دیگر، باید ارزیابی مستمری از کیفیت کار خود داشته باشد. بخشی از این ارزیابی توسط مسوولان روزنامه و بر مبنای داده‌های غیر رسمی که به‌طور مدام دریافت می کنند، صورت می گیرد. بخش دیگر می‌تواند توسط گروهی از متخصصان خارج از مجموعه روزنامه صورت گیرد. آنچه تحت عنوان «بررسی بیرونی» شناخته می‌شود، امروزه در مورد شرکت‌ها، دانشگاه‌ها، سازمان‌ها و بیشتر فعالیت‌های مشابه صورت می گیرد.

می‌توان گروهی از متخصصان بیرون از مجموعه روزنامه را به یاری طلبید و از آنها خواست که جنبه‌های مختلف فعالیت روزنامه را ارزیابی کنند. این ارزیابی می‌تواند در مورد کیفیت هر بخش از فعالیت روزنامه جداگانه صورت گیرد و نتایج آن در قالب شاخص‌های کمی و کیفی برای هر بخش به همراه توصیه‌های بهبود عملکرد، در اختیار مسوولان روزنامه قرار گیرد. نگاه از بیرون وقتی که با ارزیابی‌های درونی روزنامه ترکیب شود، می‌تواند استمرار کیفیت بالای خدمات این رسانه را تضمین کند.

نمونه موفق مدیریت رسانه‌ای

محسن پورسیدآقایی
معاون حمل‌ونقل و ترافیک شهرداری تهران در دوره پنجم مدیریت شهری

دنیای اقتصاد یک رسانه جامع است که توانسته با درک شرایط روز و راهکارهای نوین در دوره‌ای که همه از مطبوعات دور شده‌اند، جایگاه خود را حفظ کند و یک نمونه موفق از مدیریت رسانه‌ای در بخش خصوصی باشد که بدون وابستگی به نهادهای حاکمیتی مسیر خود را ادامه می‌دهد. قطعا طی کردن چنین مسیر دشواری جز با نبوغ مدیران و دانش و انگیزه خبرنگاران و سایر عوامل آن مجموعه دست‌نیافتنی بوده است و جا دارد از مجموعه تیم دنیای اقتصاد به سهم خود قدردانی و تشکر کنم.

راز موفقیت دنیای اقتصاد

دکتر کامران ندری
اقتصاددان

به نظر من، دنیای اقتصاد یک روزنامه تخصصی و حرفه‌ای در حوزه اقتصاد است که موفق شده مخاطبان زیادی را به خود جذب کند. راز موفقیت دنیای اقتصاد، نشر تحلیل‌های قابل اتکا و معتبر در رابطه با اقتصاد ایران است.

پرهیز از ورود به جناح‌بندی‌های سیاسی و تحلیل بی‌طرفانه مسائل اقتصادی، سیاستی است که در صورت استمرار، به دنیای اقتصاد در پیشبرد اهدافش کمک می کند. با آرزوی توفیق برای شما و همکارانتان، سرفراز باشید.

پرهیز از نگاه‌های سیاسی

جلال رشیدی کوچی
نماینده مجلس و عضو کمیسیون شوراها و امور داخلی کشور

روزنامه دنیای اقتصاد به‌صورت تخصصی در حوزه اقتصاد صاحب‌نظر است و امیدوارم که این مسیر را بی‌طرفانه ادامه دهد. یکی از آفات اقتصاد ایران، وجود نگاه‌های حزبی، باندی و سیاسی است که بر علم اقتصاد حاکم شده است. من امیدوارم روزنامه دنیای اقتصاد در مسیر خود بی‌طرفانه و فارغ از نگاه‌های سیاسی، واقعیت‌های اقتصادی جامعه را عنوان کند و مسیر فعلی خود را ادامه دهد. همچنین معتقدم روزنامه دنیای اقتصاد در مسیر پیش‌رو لازم است واقعیت‌ها را عنوان کند و مسائلی را که زمینه‌ساز آسیب به اقتصاد کشور شده‌اند، بررسی کند. برای نمونه خوب است روزنامه دنیای اقتصاد به موضوع برخی بانک‌های متخلف ورود جدی و شفاف داشته باشد.

نماد اعتبار روزنامه‌نگاری ایران

مهدی سوری
کارشناس بازار سرمایه

عمیقا معتقد هستم که شفافیت و سلامت هر بخشی از جمله بخش اقتصادی کشور به شدت در گرو فعالیت رسانه‌های آزاد، مستقل و آگاه و حرفه‌ای است. گروه رسانه‌ای دنیای اقتصاد از آغاز فعالیت خود به‌عنوان رسانه‌ای معتبر در زمینه اخبار و تحلیل‌های اقتصادی تا به حال به خوبی توانسته است از عهده این مسوولیت بربیاید و به‌عنوان مرجعی مطمئن و قابل استناد در زمینه رسانه‌های اقتصادی به فعالیت بپردازد. در سال‌های اخیر با ظهور شبکه‌های اجتماعی و تنوع در ابزارهای خبررسانی، تحلیل و تبلیغات در تمام دنیا، اقتصاد رسانه با چالش‌های زیادی مواجه بوده که امید می‌رود رسانه دنیای اقتصاد بتواند خود را با تغییرات فضای جدید رسانه‌ها تطبیق دهد و در جهت بهبود بیشتر نیز گام بردارد.

«دنیای اقتصاد» همچون یک ضرورت زندگی

حسین ایمانی‌جاجرمی
صاحب‌نظر ارشد جامعه‌شناسی شهری

نهادهای متعدد دولتی، خصوصی و عمومی به تنظیم، هدایت و نظارت بر رفتار میلیون‌ها آدم در تمام جوامع امروزی مشغول هستند. یک بخش بسیار مهم از این مجموعه را نهادهای اقتصادی همچون بانک‌ها، شرکت‌ها، بازارهای سهام و سرمایه تشکیل می‌دهند. تصمیماتی که مدیران این نهادها می گیرند بر معیشت و کیفیت زیست روزمره مردم اثرات بسیاری دارد.

در چنین شرایطی آگاهی از سازوکارها، تحولات و تاثیرات نهادها اقتصادی و تغییرات شاخص‌های آن یکی از ضروریات زندگی است. اقتصاد آن‌چنان در زندگی تنیده شده است که باید آن را به‌عنوان یک «دانش عمومی» تا یک «تخصص دانشگاهی» به رسمیت شناخت. جامعه ایران که درگیری دیرینه‌ای با بحران‌های اقتصادی دارد، ارزش دانش عام مرتبط با این حوزه را بسیار خوب می‌داند. از همین رو روزنامه‌ای مثل «دنیای اقتصاد» در جامعه ایران نقش مهمی ایفا می کند و به یک ضرورت مهم پاسخ می‌دهد. این روزنامه با دنبال کردن اخبار و تدوین گزارش‌های اقتصادی و جست‌وجوی پیوندهای اقتصاد با حوزه‌های دیگری همچون سیاست، جامعه و محیط زیست می کوشد تصویری از دنیای زنده اقتصاد را به خواننده ارائه دهد و برای او پیچیدگی‌های اقتصادی را معنا و ساده کند. جا دارد که وجود چنین روزنامه‌ای را قدر شناخت و برای دست‌اندرکاران آن آرزوی توفیق بیشتر کرد.

فرصتی گران‌بها؛ غنیمتی بزرگ

دکتر جعفر خیرخواهان
اقتصاددان

شادباش قدم گذاشتن مجموعه دنیای اقتصاد به دهه سوم فعالیت که با حضور و نقش‌آفرینی هوشمندانه در عرصه‌های مرتبط و شاخه‌های منشعب با سرعت مناسب و تبدیل شدن به مرجع خبری و تحلیلی آگاهی‌بخش و مورد وثوق و بستر و تریبونی برای طرح دیدگاه‌ها و تضارب آرا همراه بوده است. واقعا فرصتی گران‌بها و غنیمتی بزرگ است.

و اما در دنیایی که هوش مصنوعی و فناوری‌های محیرالعقول و پلتفرم‌های دیجیتالی و رسانه‌های اجتماعی همه‌جاگیر می‌شوند و جولان می‌دهند، انسانی و اخلاقی رفتار کردن، پایبندی به اصول حرفه‌ای، اعتبار را حفظ کردن و تابع موج‌های زودگذر نشدن سخت‌تر و کمیاب‌تر می‌شود؛ درنتیجه توجه به این مهم می‌تواند نقطه اتکای اساسی و آرامش‌بخش برای مخاطبان و سرمایه ارزشمند و عامل تمایز و برتری برای سازمان دنیای اقتصاد در دهه پیش‌رو باشد.

روزنامه خواندنی

عبدالرضا گلپایگانی
معاون پیشین شهردار تهران

ساختمان‌سازی و شهرسازی در زمینه و بستر تحولات اقتصادی رقم می‌خورد و بر جریان‌های اقتصادی اثرگذار است، آشنایی با رویدادهای اثرگذار اقتصادی بر شهر برای کارشناسان و مدیران هر دو حوزه بسیار مهم است و شناخت و تسلط کارشناسان و مدیران اقتصادی از تحولات ساخت‌وساز و شهرسازی هم اهمیت بسیار دارد. روزنامه دنیای اقتصاد با تلاش در زمینه خبررسانی و ارائه گزارش‌های تحلیلی گام موثری در ایجاد فضای شناخت و نقد برداشته است. استفاده از ابزارهای رسانه‌ای دیجیتال، نوشتاری، فراهم کردن میزگردهای گفت‌وگو و ابراز دیدگاه‌های متنوع برای روشن‌تر شدن فضای اقتصاد ساخت‌وساز و شهر قابل تقدیر است.

استفاده از خبرنگاران کارشناس و خبره در واکاوی رویدادها و پرسش‌های کارشناسی در گفت‌وگو با صاحب‌نظران و مدیران مطالب را خواندنی‌تر کرده است. امیدوارم که دنیای اقتصاد دیر بپاید و همچنان در عرصه رسانه مفید و موثر باشد.

تنوع دیدگاه‌ها؛ وجه تمایز روزنامه دنیای اقتصاد

فردین آقابزرگی
کارشناس بازارسرمایه

کیفیت عملکرد روزنامه دنیای اقتصاد نشان‌دهنده این است که رسانه مذکور به درستی بر وظایف رسانه‌ای خود هم به‌صورت مکتوب و هم در فضای مجازی واقف است. یکی از نکات برجسته در مورد روزنامه دنیای اقتصاد به موضوع اشتراک اظهارنظرهای مختلف در کنار یکدیگر مرتبط می‌شود. این مهم سبب شده است مخاطب نگرش یک‌جانبه‌ای نسبت به مسائل مختلف نداشته باشد. تحلیل‌های منصفانه در کنار تحلیل‌های خاص و عام باعث شده است این روزنامه به‌عنوان یکی از پرطرفدارترین رسانه‌های حال حاضر کشور جای خود را در جمع کثیری از اهالی مطبوعات باز کند.

علاوه بر این موضوع، سابقه انتشار ۲۱ ساله این روزنامه خود از عواملی است که می‌تواند تفاوت بارز آن را با سایر رسانه‌ها به رخ بکشد. در سال‌های گذشته عملکرد روزنامه دنیای اقتصاد نشان داده تا چه میزان تحلیل‌های این رسانه به سرمایه‌گذاران کمک کرده است.

شاید بتوان این امر را به بی‌طرف بودن قضاوت‌ها در امور مختلف گره زد. سیاستگذاری در حوزه‌های مختلف فعال در این رسانه به یکی از نکات قوت آن تبدیل شده است که حتی می‌تواند مورد توجه رسانه‌های دیگر نیز قرار گیرد. به جرات می‌توان گفت دنیای اقتصاد تنها رسانه‌ای است که به‌صورت تخصصی مسائل اقتصادی را مورد واکاوی قرار می‌دهد. فعالیت تخصصی این روزنامه در بخش بازار سرمایه نیز تا حدود زیادی قوت قلب کارشناسان این بازار است. بارها اظهارات کارشناسی تحلیلگران از این تریبون انتقال داده شده و سبب شده است برخی سیاستگذاری‌های نادرست اصلاح شود.